הארץ מולטימדיה

קפטן אינטרנט

http://www.haaretz.co.il/captain

18.1.00 גיליון מס' 150

יש מי שעושה כסף, ויש מי שיופיע עליו

אקונומיסט

בכל שבוע צצים מיליונרים חדשים שהתעשרו מהאינטרנט, אבל מרבית אלה שיצרו את הרשת נמצאים עדיין באותו מקום שבו היו לפני עשור – במעבדת המחשבים. למה

תארו לעצמכם שחזיתם את בוא האינטרנט לפני כמעט כולם. לא זאת בלבד שהבנתם את הטכנולוגיה אלא גם היה לכם החזון לראות כיצד היא תשנה את העולם. ואף יותר מכך, תארו לעצמכם שהמצאתם את מרבית הרעיונות הבסיסיים שאפשרו את האינטרנט. זה בוודאי היה דומה להמצאת מנוע השריפה הפנימי ומציאת נפט בזמננו. להימצא במרכז העניינים של מה שמוכיח עצמו כטכנולוגיה המהפכנית ביותר במחצית השנייה של המאה ה-20 היתה הזדמנות של פעם בחיים. עושר, כבוד, מקום בהיסטוריה – כל אלה היו שם לפני כמה שנים בלבד. לו רק.

לפני שאתם מתחילים לרחם על עצמכם יתר על המידה, חשבו רגע על אותם אנשים שאכן היו שם בתקופה המכרעת. למרות העובדה שיזמי אינטרנט עושים

המשך בעמוד 8

שלום, אתה באחר סקס, בבקשה תחזור לעבודה עמ' 12

החידושים הטכנולוגיים של הד ארצי עמ' 7
וואלהו בפאלם פיילוט עמ' 11

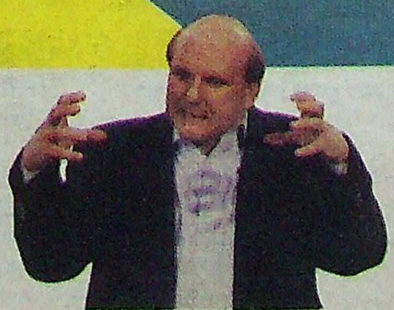

סטיב, סטיב, ועוד פעם סטיב עמ' 4

סוליטר

מילים: ניל סדקה לחן: ג'סטין קודי
ביצוע: אלביס פרסלי
תירגם, בחופשיות: קפטן אינטרנט

זה סיפור על אדם, אדם בודד
את האהבה שהיתה לו –
והיתה לו – הוא איבד.
בגלל האדישות נעלמה האהבה
ליבו, שפעם הרגיש, צנח, הרקיב
עד שמת מרוב שתיקות,
שתיקות ואכזבה

וסוליטר הוא המשחק,
המשחק היחיד בעיר
וכל דרך שלוקחת אותו –
לוקחת אותו רק למטה
החיים זורמים סביבו,
בכל מקום חיים
והוא, הוא משחק סוליטר

הוא שומר את עצמו לעצמו,
מחלק את הקלפים
מלך הלבבות נסתר, נעלם
עוד משחק נגמר, הוא הפסיד.
הוא שוב הפסיד
הוא לא עושה דבר,
הוא רק מחלק אותם מחדש
מחלק את הקלפים ומשחק לבד
את המשחק היחיד בעיר
את משחק הסוליטר
תקווה קטנה הופיעה,
אך נעלמה בענן עשן
כך כמו שבאה, נעלמה

זה סיפור על אדם, אדם בודד
שלא יכל לשלוט על היד שמשחקת
וסוליטר הוא המשחק היחיד בעיר
וכל דרך שלוקחת אותו –
לוקחת אותו רק למטה
החיים זורמים סביבו, בכל מקום חיים
והוא, הוא משחק סוליטר

הוא שומר את עצמו לעצמו,
מחלק את הקלפים
מלך הלבבות נסתר, נעלם
עוד משחק נגמר, הוא הפסיד.
הוא שוב הפסיד
הוא לא עושה דבר,
הוא רק מחלק אותם מחדש
מחלק את הקלפים, ומשחק לבד את
המשחק היחיד בעיר
את משחק הסוליטר

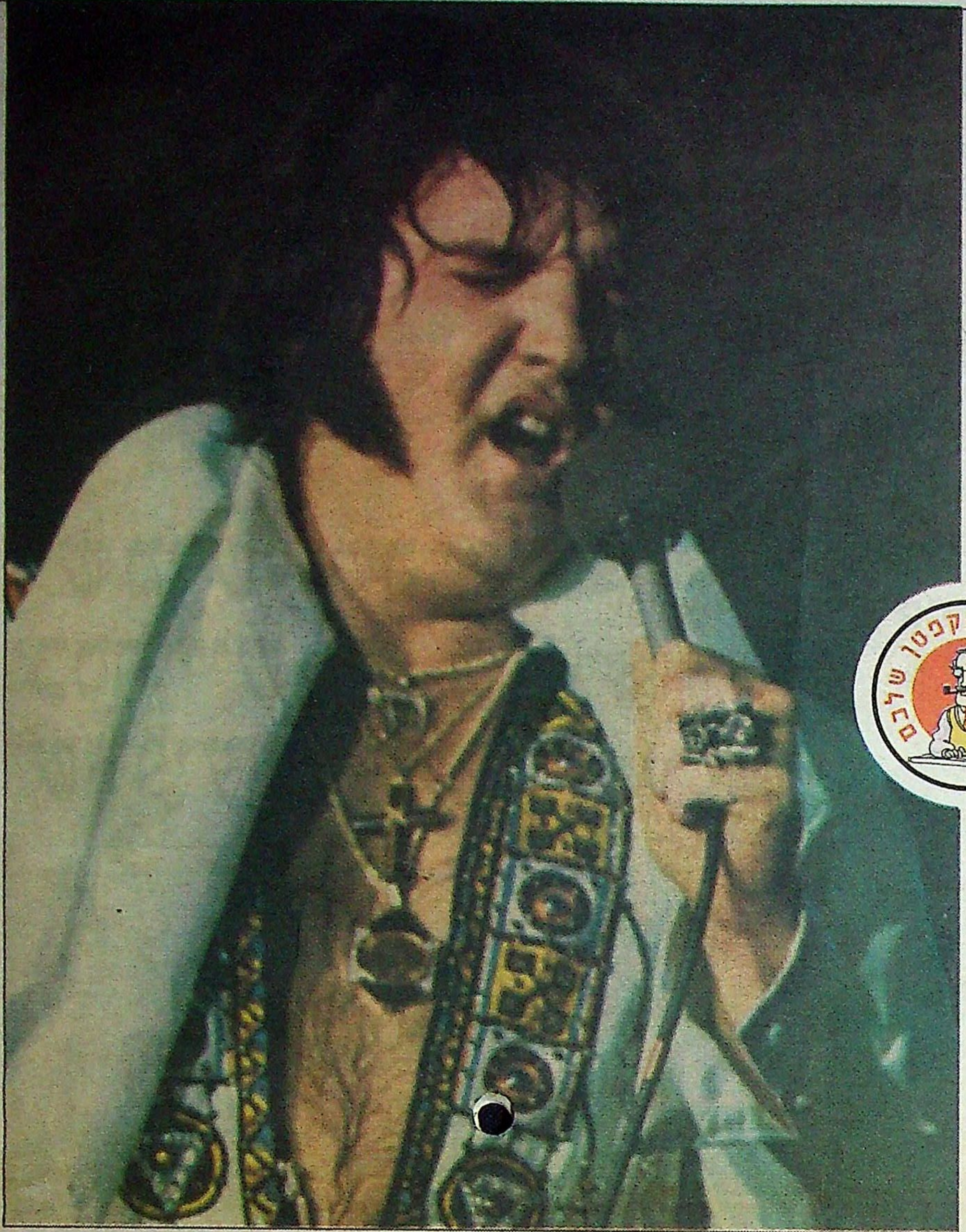

לצערו של הקפטן שלכם, הנסיבות שהובילו אותו למציאת דיסק של אלביס פרסלי ולתרגום השיר (כאן מימין), רחוקות מלהיות דרמטיות או מעניינות. סתם פשפוש משועמם בערימת הדיסקים. מצד שני, לא מעט ממצאים ארכיאולוגיים משמעותיים נתגלו בדרך דומה, כמו גם לא מעט תגליות מדעיות חשובות שבאו ככה, במקרה. אז הנה; שם חקלאי חורש מעל פומפיי, פה הקפטן שלכם מוצא שיר של אלביס על סוליטר. דברים מוזרים יותר קרו (ורובם קרו לקפטן שלכם).

לפני שנמשיך, טרוניה: בשני קליקים הגיע הקפטן שלכם למילות השיר, אבל למצוא את השיר עצמו היה קשה יותר. הקפטן שלכם חרש את האינטרנט, אך לשווא. מי אמר שבאינטרנט יש הכל? הביאוהו לכאן.

בכל מקרה, דיסק הוכנס, כפתור נלחץ, ושיר הסוליטר נישא באוויר, עצוב ומוזר. מדובר בשיר מז'אנר הדיכאונות והייסורים, כפי שניתן להבחין. מסופר בו על אחד שמשחק הרבה סוליטר. אולי בגלל שאהבתו אבדה, ואולי בכלל אהבתו אבדה בגלל הסוליטר, ואולי שניהם. זהו נושא מעולה לוויכוח אקדמי.

משחק הסוליטר עליו שר אלביס שייך לגרסה נושנה במיוחד, עם קלפים אמיתיים, על שולחן, בתוך קזינו. הקפטן שלכם ריחם קשות על הגיבור, שנאלץ לצאת מביתו על מנת לשחק קלפים (בגלל זה השיר כל כך עצוב). ככה זה היה פעם, לפני שלאנשים היו מחשבים. ועדיין,– מחשבים או לא מחשבים –קשה היה שלא להזדהות עם התחושה המרכזית של הגיבור: במשחק הבא אני מנצח. רק עוד משחק אחד. בשלב הביניים של המחשב האישי – לפני האינטרנט – תיפקד המחשב האישי של הקפטן שלכם כמכונת סוליטר משומנת היטב. אז, בימים המשעממים ההם, שיחק הקפטן שלכם סוליטר כאילו אין מחר. בשלב מאוחר יותר כמו כולם, הוא גילה את הפריסל, גרסה משוכללת יותר של הסוליטר, ומענגת לא פחות. מה שטוב בפריסל זה שהמשחקים ממוספרים, ואם נתקלים באחד קשה, אפשר לרשום את המספר ולשחק אותו בבית.

ועדיין שמורה בליבו פינה חמה לסוליטר. לפעמים הוא גם נכנס להרביץ איזה משחק קצר (וקם אחרי ארבע שעות). כי סוליטר הוא אכן המשחק היחיד בעיר. בבתים, במשרדים, בחנויות – על כל מחשב סוליטר, וכל מי שנכנס כבר לא יוצא. רק עוד משחק אחד. במשחק הבא הוא מנצח. כמעט ואין דרך לא להתמכר. היי, ואפשר גם לשנות את התמונות שעל הקלפים! אין לזה סוף.

שיר הסוליטר לחץ על עוד כפתור בראשו של הקפטן וזרק אותו אל ארון הספרים הייעודי שלו (מה יש לו פתאום? ספרים, דיסקים. שמישהו יעצור אותו), שם פשפש עוד ומצא סיפור מקסים של אלבר קאמי, "ז'ונאס או האמן בעבודתו" (מתוך "הנפילה גלות ומלכות").

בקצרה: גיבור הסיפור, צייר בשם ז'ונאס, רוצה לצייר את יצירת חייו. הוא מסתגר לו בעליית הגג, מצייר מצייר ומצייר עד שמתמוטט. כשבאים בני ביתו לראות את היצירה המושלמת, מתגלה לעיניהם בד לבן, שבמרכזו – וכך מסתיים הסיפור – מילה אחת "שלא נודע אם ראוי לקוראה Solidaire או Solitaire". לבד או ביחד? האין זו שאלה שראוי לעסוק בה פעם אחת ברצינות?

הקפטן שלכם, אתם מכירים אותו, לא יפתור אתכם בהגיגים בלבד. יש לו גם פן מעשי באישיותו, שיוצא פעם בכמה שנים. לכבוד חגיגות הסוליטר, הוא מוכן לענות על שתי שאלות. 1. האם ניתן לפתור את כל המשחקים בפריסל של מיקרוסופט. ובכן, האיש עם המקטרת בדק וגילה שכולם ניתנים לפיתרון חוץ מאחד. מספר 11982 הידוע לשימצה. אי אפשר לפתור אותו.

2. מהם המשחקים הקשים ביותר. ובכן, אחרי בדיקה, ניסוי, ולא מעט זמן מבוזבז, הוא מצביע על המשחקים 617, 10692 ו-1941 כמשחקים הקשים ביותר. על לא דבר.

אפשר גם לקפוץ לאחד משלושת מרכזי הסוליטר והפריסל הבאים, להוריד משחקים ולחקור עוד על המשחק הנפלא הזה:

http://www.solitaireplus.com

http://www.solitairecentral.com

http://www.solitairegames.com

מקומות עבודה רבים, שלא מעוניינים שעובדיהם יבזבזו את הזמן בו הם אמורים לעבוד (קראו על הנושא גם בעמ' 11), מספקים לעובדיהם מחשבים נטולי סוליטר, פריסל, שולה מוקשים או לבבות. זו, אם תשאלו את הקפטן שלכם, בושה. לכולם ברור כי העובד מקדיש את כל זמנו למקום העבודה. הוא רוצה לשחק רק בצהריים, ואולי גם אחרי שעות העבודה. לשלול מאנשים מבוגרים ואחראיים את הזכות לשחק? איפה נשמע כדבר הזה? הקפטן שלכם מוחה.

בכל מקרה, לא מעט מקומות עבודה מתרשלים בהחבאת המשחקים. לפעמים, כשזה קורה, ניתן להחזיר את המשחקים בקלות רבה. נכנסים ל"התחל/הגדרות/לוח בקרה/הוספה הסרה של תוכניות/עזרים". שם מסמנים מחדש את המשחקים ונהנים מיום עבודה מהנה ומספק.

רומה שהשאלה החשובה מכולם נשארה פתוחה. מהו גורם המשיכה של הסוליטר, איך יכול להיות שכולם אוהבים אותו ונקשרים אליו. האם בגלל האלמנט הפאזלי, האם זה בגלל שהמשחקים במחשב הם ללא ספק החלק הכי ידידותי בו (למרות שאנשים התמכרו לסוליטר עוד הרבה לפני המחשב, אין ספק שעכשיו זה הרבה יותר נוח). לקפטן שלכם, למרות מה שאולי היה ניתן לחשוב, אין תשובות לכל השאלות בעולם, אבל הוא מבטיח לחשוב על זה. את פעולת המחשבה, מעדיף האיש עם המקטרת ללוות במשחק סוליטר.

קפטן אינטרנט

תיקון טעות: אלוני מדר, שאוזכר בשבוע שעבר בכתבה "לכל שאלה כמה תשובות" (גיליון 149) כמנהל קהילת כלכלה ועסקים של IOL, פרש כבר מניהול הקהילה, ואינו קשור אליה בשום צורה. אנו מתנצלים על הטעות.

המהדורה המקוונת של "קפטן אינטרנט" מתעדכנת כל יום - כל היום (ובחינם)
http://www.haaretz.co.il/captain

פורום "קפטן אינטרנט"
http://www.iol.co.il/captainforum

עורך: דרור פויר. סגנית עורך: נתלי מלצר. עיצוב: אמיר חסון.
כתובת המערכת: עיתון "הארץ", רחוב זלמן שוקן 21, תל אביב 61001 טלפון: 03-5121755 פקסימיליה: 03-5121753 דואר אלקטרוני: captain@haaretz.co.il
המהדורה האלקטרונית של המוסף "קפטן אינטרנט" עולה מדי שבוע באתר של הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain. האתר מתוחזק על ידי IOL – http://www.iol.co.il.
המהדורה האלקטרונית של Wired מתעדכנת מדי יום באתר: http://www.hotwired.com
תצלום סטיב באלמר (שער, עמ' 4): אי.פי.

כדי לנהל תיק השקעות
אנחנו משתמשים בכלים
המתקדמים ביותר...

(אבל קודם כל, אנחנו משתמשים באלה)

אקסלנס.
תופרים לך תיק השקעות, בדיוק לפי המידות שלך

אנחנו באקסלנס מאמינים, כי מגיע לך כלקוח - הרבה יותר מתשואה גבוהה בלבד. שירות אישי, מקצועיות, אמינות, חדשנות בלתי פוסקת ודינמיות, חשובים לא פחות. עפ"י מדיניות זו פועלת אקסלנס מקבוצת בנק מזרחי כבר 7 שנים בשוק ההון. צוות אנשי מקצוע בכירים, מנהלים מגוון תיקי לקוחות פרטיים, חברות ממשלתיות וציבוריות, כשהמטרה היא אחת:
לנהל את תיק ההשקעות בדיוק על-פי צרכיו הספציפיים של הלקוח. לשם כך, אנו נעזרים בכלים אנליטיים יחודיים המאפשרים לנו להתאים לכל לקוח את אסטרטגיית ההשקעה האופטימלית ביותר עבורו. אז אם אתה מאמין שלך ולכסף שלך מגיע יותר, תחשוב אקסלנס. אנחנו מאמינים שנתאים לך... בדיוק!

למידע נוסף, צלצל לניר פלג: 03-7538288

אקסלנס. מוסיפים ערך לניירות הערך.

EXCELLENCE INVESTMENTS LTD.
אקסלנס השקעות בע"מ

כתובתנו באינטרנט: mail@excellence.co.il

סטיב באלמר. מעכשיו, מנכ"ל מיקרוסופט

העולם אינו מספיק לכולם

מגמת אטרף שוטפת את העולם המקוון. על מה ולמה

דרור פויר

dror@haaretz.co.il

א. חבל שנגמר הטרנד של הקונספירציות, דווקא יש לי אחת טובה. 600 מיליארד הדולר שהוציא העולם על ההתמודדות עם באג 2000 לא הרגו את הבאג, הם רק חישלו אותו. הוא החכים, התחזק, למד להיזהר. במקום להפיל מטוסים מהשמיים הוא שינה צורה והפך למגפת שפעת.

איך זה יכול להיות? בואו לא נעמיד פני עיוורים. שנים אנחנו מדברים על מחשבי על ובינה מלאכותית, על היום בו המחשבים יגבשו לעצמם בינה עצמאית ויקומו עלינו. אז אולי זה קרה. המלחמה בבאג תפקדה כזרז אבולוציוני. זו אשמתנו, התגרינו בהם. בדיוק כמו שכתוב בתנ"ך, רק שהפעם הפרעה הוא אנחנו ובני ישראל הם הבאג: "הבה נתחכמה לו פן ירבהו ונלחם בנו ועלה מן הארץ", אמר פרעה אל בני עמו (שמות א, י'). אבל זה לא עזר. "וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ" (שמות א, י"ב).

כך זה קרה בפועל: המחשבים של חברות התרופות אספו מידע בנוגע לחולשות האנושיות, מסרו אותו למחשבים של חברות המשקאות ורשתות המזון, ואלו פשוט העבירו את ההודעות הלאה, למחשבים הזוטרים האחראיים על פסי הייצור. הם הפיצו את הבאג. המחשבים שלנו אולי לא נפלו, אבל אנחנו נפלנו ועוד איך. העולם קודח, מרותק למיטות, ולא מבין מה נפל עליו.

ב. חודש לפני השמועות הראשונות על פירוק מיקרוסופט על ידי משרד המשפטים האמריקאי, הוציא מכון המחקר המכובד IDC (International Data Corp.) דו"ח סודי, שהגיע לידיעת הציבור רק אחרי פרוץ השמועות. בין לקוחות IDC נמצאות חברות ההיי־טק הגדולות בעולם, כולל מיקרוסופט. לקוחות רבים של החברה הזמינו את הדו"ח בחשאי עוד בנובמבר, אחרי שהשופט ג'קסון פרסם את פסיקתו.

מסקנת הדו"ח היתה שחלוקת מיקרוסופט לשלוש חברות קטנות היא הפתרון הטוב ביותר. לא רק לצרכנים ולממשל, אלא, לטענת הדו"ח, גם למיקרוסופט עצמה, שתעדיף פירוק על מסירת הקוד של "חלונות".

בתחתית הדו"ח, איפה שהאותיות הקטנות, מופיעה הסיבה. מתברר שחברות רבות פשוט לא רוצות את הקוד של "חלונות". התוכנה, טענו רבות מהן, בינונית מדי ופשוט לא שווה להשקיע בה. מה נלמד מזה? שהשוק מרגיש שאם מיקרוסופט תהיה קטנה יותר ותתחרה כמו כולן, אפשר יהיה לנצח אותה.

ג. למרות הדיווחים, סיפור הפירוק רחוק מלהיות קרוב, ורחוק עוד יותר מלהיות פשוט. מה יהיה על המנהלים המוכשרים של מיקרוסופט, פשוט יחתכו אותם לשלוש? מה יהיה על בעלי המניות? איזו חברה תחזיק את השם מיקרוסופט? ומה על שמות המוצרים? מי תחזיק את באלמר, מי תזכה בגייטס? מה יהיה על הסניפים של החברה מחוץ לארה"ב? מה יהיה על אריה סקופ?

ד. סטיב באלמר ביקר בארץ לפני שנה וחצי, פגשתי אותו לראיון קצר. איש גדול, סוחף ומצחיק עם לחיצת יד שמפרקת עצמות. דיברנו קצת על החיים. שלושה חודשים אחר כך הוא התמנה לנשיא מיקרוסופט, ובסוף השבוע שעבר הוא התמנה למנכ"ל. הייתי רוצה לחשוב שיש לי חלק בזה (אולי משהו שאמרתי?), אבל אין לי.

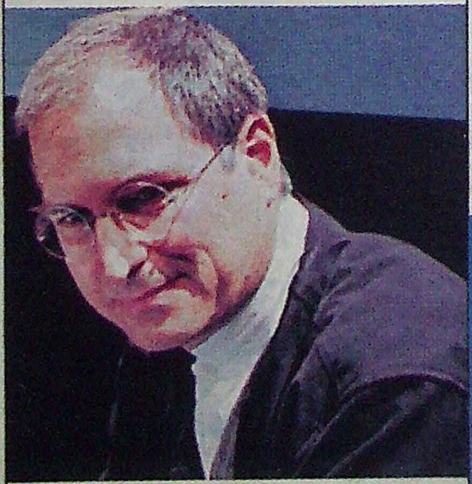

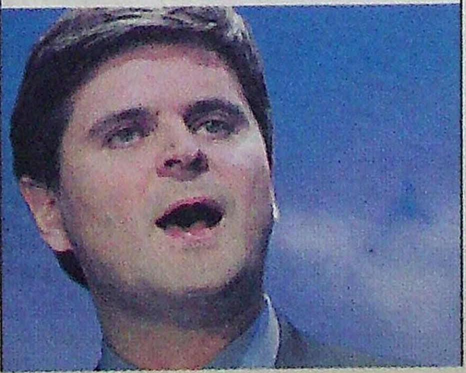

סטיב קייס (מימין), מעכשיו מנכ"ל AOL־טיים־וורנר, וסטיב ג'ובס, מעכשיו המנכ"ל הקבוע של אפל

ה. ויש עוד סטיב אחר, סטיב ג'ובס. חוץ מהשם, מה עוד משותף לבאלמר וג'ובס? בתחילת החודש הודיע הנסיך מסן פרנסיסקו כי הוא מוריד את קידומת ה"זמני" מתואר המנכ"ל שלו. מעכשיו סטיב ג'ובס הוא המנכ"ל הקבוע של אפל. שני אישים, שני מינויים מובנים מאליהם. מזל טוב.

ו. מרוב שהתרגלנו לפחד מביל גייטס, לא שמנו לב לסטיב קייס, מנכ"ל AOL. משהו בקייס הזה מפחיד אותי (אולי זה העבר שלו בפיצה האט) – ההכרזות האלה על שינוי ההיסטוריה ועל בניית החברה הכי גדולה בעולם, המיזוג האימתני עם טיים–וורנר, כל אלה עושים לא נעים. דיקטטור חדש.

ובכל זאת, מבחינת היחס האישי, לא דין קייס כדין גייטס. עם גייטס אתה מרגיש שיש לך חשבון אישי, הוא חלק מהיומיום. כשהמחשב מתרסק, יש כתובת לקללה, יש נתיב להוליך בו את הזעם. הפער בין הצהרותיו המפוצצות לבין מוצריו הסתמיים נתפס כהלצה על חשבונו של כל אחד מאיתנו. יש רק איש אחד בעולם שאפשר לכעוס עליו ככה, אישית, והאיש הזה הוא גייטס. אני מתקשה לחשוב על עוד מוצר צריכה שכה מזוהה עם האיש שיצר אותו. אין כמו גייטס. הוא יחיד במינו.

ז. המיזוג בין AOL לטיים–וורנר הוא חתיכת אירוע, חייבים להודות, חבל רק שכרגע זה לא קשור אלינו בכלל. נכון שהכפר הוא גלובלי, אבל השאלה היא אם מדובר באותו כפר. אנחנו עדיין תושביו המדוכאים של כפר בזק. אם אמריקה היא הכפר הגלובלי שעליו מדברים, בקצב הזה ישראל תהפוך לקהילת האמיש (אלה מהסרט "העד"). מנותקים, מיושנים, מתלבשים מצחיק.

איך יודעים שאוהבים?

איך שטות אוניות ומדוע אינן טובעות?

תנו לילדים לגלות הכול ב'עיניים', כתב־העת האיכותי, שיעשיר אותם ביסודות התרבות: אמנות, מדע, טבע ויצירה

'עיניים' הוא כתב עת מיוחד ברמה גבוהה, לילדים בני 6 עד 12. הוא מוקדש בכל גיליון לנושא אחר, המטופל מזוויות התעניינות שונות ומגוונות, בגישה ובשפה המתאימות במיוחד לילדים. כל ילד יכול למצוא בו מה שמעניין אותו. 'עיניים' מצטיין באיכות הפעילויות וההתנסויות שהוא מציע לילדים בבית. 'עיניים' אינו תחליף לשבועוני הילדים, אלא הוא יוצר, לצדם, עניין והעשרה בתחומי תרבות, מדע, אמנות, טבע ויצירה, ברמה גבוהה בקנה מידה עולמי של עריכה והפקה. לכן נבחרה ל'עיניים' תדירות הופעה של דו־ירחון. אחת לחודשיים מופיע גיליון, שיכול להעסיק את הילדים זמן ממושך. ובשל היותו מרוכז סביב נושא אחד, הוא נשאר בבית לשנים רבות, ואוהבים לחזור ולקרוא בו וליצור בעזרתו. ב'עיניים' משתתפים טובי הכותבים והמאיירים, ויש בו 64 עמודים צבעוניים של איכות.

עשו לילדים מינוי לשנה על 'עיניים' ותקבלו **חינם**

שתי חוברות שתבחרו מתוך הגיליונות שהופיעו, בנושאים:

'נייר', 'צבע', 'מראה', 'צילום', 'משחק', 'מים', 'אש', 'פלסטיק', 'אדמה', 'אוויר', 'קומיקס', 'חשמל', 'אגדות', 'בעלי חיים', 'חושים', 'שקר', 'תנועה', 'אהבה' ו'כלי רכב'

תכנים מן הגיליון בנושא כלי רכב: איך בנויות מכוניות ואיך הן פועלות? איך שטות אוניות ומדוע אינן טובעות? על עגלות רתומות לסוסים וחמורים ומה מיוחד כל כך ברכבות? איך הגיעו בני האדם לירח? האם זה בטוח לטוס במטוסים? איך לבנות סירה ששטה בעצמה? על המזחלות של תושבי הצפון הקפוא ועל כלי רכב בעולם העתיק. מה עושות הגונדולות בונציה? על אמן שמפסל באמצעות מכוניות. סיפורים, שעשועי מדע, קומיקס וחידות על כלי רכב.

תכנים מן הגיליון בנושא אהבה: איך יודעים שאוהבים? על ציירים שמציירים את מי שהם אוהבים. משחקי חברה בנושא אהבה. על בעלי חיים שחיים כמו זוגות נשואים. איך להכין מתנות מיוחדות למי שאוהבים. על אהבת יעקב לרחל. משחקי מדע בנושא אהבה בין חומרים. סיפור על ילד שאהב את המורה שלו. איך מכינים עוגיות הפתעה באהבה. איך מכינים כרטיס ברכה מיוחד, קומיקס וחידות בנושא אהבה.

מחיר מינוי לשנה: **269** ש"ח

התקשרו: **02-6233933**

כתובתנו באינטרנט: http://www2.iol.co.il/einayim E-mail: einayim@netvision.net.il

החוברות הקודמות של 'עיניים' מודפסות שוב ושוב לפי דרישת הקהל. אפשר לרכוש גיליונות קודמים במחירי הנחה מיוחדים למנויים, או לשלב רכישת מינוי לשנה עם גיליונות קודמים.

א. הגרסה הנוכחית של התוכנה ACDSee32 היא 3.0 (שעלתה לרשת ב-7 ברצמבר). אפשר להשתמש בה בחינם במשך 30 יום. אחר כך, התוכנה תתחיל "לנדנד", אבל תאפשר את המשך השימוש בה. גודל הקובץ להורדה הוא 1.8 מגה בייט (כ-8 דקות במודם 28.8). כתובת להורדה:
http://www.acdsystems.com/products/download.htm

ב. ל-ACDSee יש שתי פונקציות נפרדות: ה-Picture Viewer מציג תמונות כמעט בכל הפורמטים המוכרים, והדפדפן מאפשר לאתר במהירות קבצים גרפיים המאוחסנים במחשב, לפי אותו עקרון פעולה של "סייר החלונות".

ג. אחרי שמתקינים את התוכנה, פותחים את הדפדפן או את מציג התמונות דרך Start/Programs/ACD Systems.

ד. כדי לעבור בין שני הממשקים של התוכנה, לוחצים מתוך אחד מהם על Enter. לחיצה על Enter מתוך הדפדפן תציג את התמונה הנבחרת במציג, ולחיצה על המקש מתוך המציג, תציג בדפדפן את המיקום של התמונה במחשב.

ה. גם הקלקה כפולה על כל תמונה מתוך הדפדפן תפתח אותה ב-viewer.

ו. כדי לעבוד עם שני הממשקים פתוחים, אחרי שבוחרים מתוך הדפדפן את התמונה שבה רוצים לצפות לוחצים על Enter+Shift (או על צלמית העיניים מתוך סרגל הכלים).

ז. כך אפשר לפתוח כמה תמונות במקביל: אחרי שבוחרים בדפדפן תמונה, לוחצים על Shift ועל צלמית העיניים. התמונה תיפתח ב-Viewer בעותק אחר של התוכנה. כדי לפתוח חלונות נוספים, חוזרים לדפדפן ומבצעים את הפעולה שוב.

ח. כדי להכיר את האייקונים בסרגל הכלים, אפשר לנוח על כל אחד מהם עם הסמן. תיבה עם תיאור קצר של הפונקציה הרלוונטית תיפתח.

ט. כדי לשנות את ההעדפות של התוכנה (גודל התמונות, מצגת שקופיות, גודל החלונות וכו') לוחצים על צלמית הפטיש והמברג בסרגל הכלים.

י. לחיצה בעכבר ימני על אזורים שונים של החלונות פותחת תפריטים רלוונטיים לכל עניין, המאפשרים לעבור בין תמונות, להקטין או להגדיל, להוסיף תיקיות למועדפים וכו'. כדאי לנסות.

יא. גרירה של הגבולות שבין החלונות בחלון הראשי מאפשרת לשנות את גודלם היחסי.

יב. סרגל המצב (status bar) בתחתית החלון של התוכנה כולל מידע שימושי מאוד. ב-browser הוא מציג את מספר התמונות בתיקייה ואת גודלה הכולל, את גודל התמונה והתאריך שבו היא שונתה לאחרונה, שם התמונה והאייקון שלה, הגודל, מספר הצבעים וסוג הקובץ. ב-viewer המידע כולל גם את גודל התמונה באחוזים ואת הזמן שנדרש לתוכנה כדי להציג אותה.

יג. מי שלא מתעניין במידע, יכול ללחוץ על הסרגל בכפתור העכבר הימני ולבחור Hide Status Bar.

יד. ה-viewer מציע כמה צורות תצוגה, שאפשר לעבור ביניהן בקלות עם סרגל הכלים או באמצעות מקשים: Thumbnails (F8), אייקונים גדולים (F9), אייקונים קטנים (F10), רשימה (F11) ופרטים (F12).

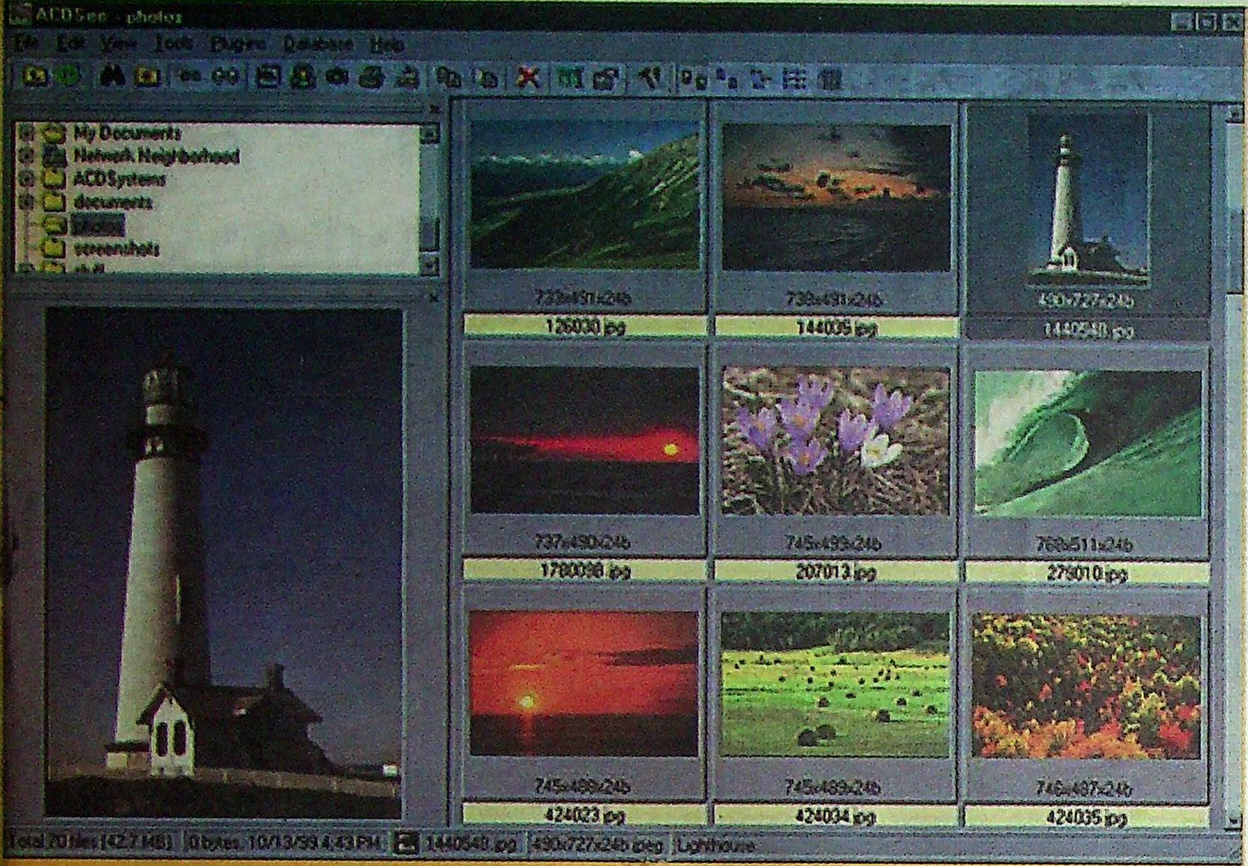

הקפטן משאיר טיפ

ACDSee היא עדיין התוכנה הטובה ביותר להצגת תמונות. התקינו, ולא תאמינו מה מאוחסן בדיסק הקשיח שלכם

טו. בתצוגה של פרטים אפשר לבצע שינויים בסדר העמודות, על ידי גרירת עמודות למקומן הרצוי, ובמיון של הקבצים לפי גודל, שם, תאריך וכו' על ידי לחיצה על העמודה הרלוונטית. לחיצה על כותרת העמודות בעכבר ימני מאפשרת להוסיף ולהסיר פרטים.

טז. אחת העמודות ב"פרטים" היא description. כדי להוסיף תיאור לתמונה אפשר ללחוץ עליה בעכבר ימני ולבחור Describe, או להיכנס ל-Edit/Describe.

יז. כדי לראות ב-viewer רק קובצי תמונות, לוחצים Ctrl+I או בוחרים View/Hide non-images.

יח. את החלון שבו מוצגת ב-viewer התמונה הנבחרת אפשר להזיז ימינה, לאמצע או שמאלה באמצעות View/Preview. מאותו מקום אפשר לבחור גם את גודל התמונה שתוצג.

יט. לתצוגה של ה-Viewer אפשר להוסיף חלון של Favorites, ולאחסן בו קיצורי דרך לקבצים, תיקיות או יישומים שמשתמשים בהם לעתים קרובות. בוחרים View/Favorites Lists וממקמים במקום הרצוי. אפשר להוסיף לרשימה כל קובץ, על ידי לחיצה בכפתור העכבר הימני. לחיצה על קיצור הדרך ברשימה תפתח את הקובץ.

כ. ב-viewer אפשר ליצור מצגת של תמונות על ידי בחירה ב-Tools/Slideshow/Run. התוכנה תציג ברצף את קובצי התמונות בתיקייה הפתוחה בדפדפן. כדי להוסיף תמונות למצגת בוחרים File/Open. כדי להסיר תמונות – פותחים את התמונה הנבחרת ובוחרים File/Close.

כא. את ההעדפות של המצגת (סדר התמונות, זמן בין תמונה לתמונה וכו') אפשר לשנות דרך Tools/Options/Slide Show.

כב. כדי ליצור Slide Show של כל הקבצים בתיקייה, כולל בתיקיות המשנה, בוחרים מתוך הדפדפן Tools/Slide Show recrusive.

כג. את המצגת הערוכה אפשר לשמור כקובץ באמצעות File/Save sequence as.

כד. ב-Viewer, אפשר לבחור כל קטע של כל תמונה על ידי לחיצה על Shift והגררת הקטע הרצוי באמצעות העכבר. את הקטע הנבחר ניתן להגדיל, להדפיס, או לקבוע כטפט.

כה. כדי לצפות מתוך ה-Viewer בתמונה על מסך שלם (ללא הפרעה של הסרגלים), לוחצים על Ctrl+F. במצב הזה אפשר לעבוד בתוכנה באמצעות קיצורי מקלדת. כדי לחזור למצב הרגיל לוחצים שוב על שילוב הכפתורים. את אותה תוצאה אפשר גם להשיג על ידי לחיצה ארוכה על כפתור העכבר השמאלי, המלווה בלחיצה קצרה על הכפתור הימני.

כו. תמונות רבות המועברות בדואל או מורדות מקבוצות דיון עוברות תהליך של קידוד ב-uuencode, BinHex, או Mime. התוכנה לא יכולה להציג אותן עד להסרת הקידוד. שותפה קטנה ומצוינת שמבצעת את הפעולה הזאת קרויה DecExt, ואפשר להוריד אותה מהכתובת http://mirror.direct.ca/tucows/adnload/dldsextension.html. אחרי ההתקנה בוחרים ב-ACDSee את הקובץ המקודד, לוחצים על Shift וכפתור העכבר הימני ובוחרים Decode. כדי לרענן את הקובץ לוחצים על Shift+F5.

כז. אחד הדברים הכי מעניינים שאפשר לעשות עם ACDSee הוא להיכנס ל-cache של הדפדפן שלכם (נסו ב-C/Programs/Netscape/Navigator/Cache). אתם עשויים ללמוד כמה דברים חדשים על עצמכם, ועל האנשים האחרים שמשתמשים במחשב שלכם.

כח. כדי לצפות ברשימה המלאה (והארוכה) של קיצורי המקלדת לתוכנה נכנסים ל-Help/Keyboard. כדאי להדפיס ולשמור במקום נגיש.

כט. עוד פרטים על התוכנה:
http://www.acdsystems.com/products/acdsee/index.htm

דואר גנוב 2 (מעקב)

בשבוע שעבר סיפרתי על יובל רביב, מנוי באינטרנט זהב שמקבל דואר הנשלח לכמה אנשים שבמקרה נקראים גם הם יובל, אך בעלי שם משפחה אחר וחשבון בדומיין אחר לגמרי. גם לאחר פרסום הכתבה, רביב מקבל דואר לא לו, ותעלומת הדואר באינטרנט זהב ממשיכה להסתבך. לאחרונה קיבל רביב מסר מגולשת שמצאה אותו, לדבריה, באינדקס הישראלי של משתמשי ICQ. מופתע, רביב ניסה לחפש ב־ICQ משתמשים בעלי כתובת דואר כמו שלו. הוא מצא שם שני אנשים שאינו מכיר בעלי הכתובת שלו – yuval@inter.net.il – ועוד שלושה בעלי הכתובת yuval@internet-zahav.net, שלדברי אינטרנט זהב היא כתובת זהה. בסך הכל, שישה אנשים שונים המזדהים כבעלי הכתובת yuval@inter.net.il.

אז אולי פשוט ב־ICQ יש חמישה אנשים מבולבלים החותמים בכתובת דואר לא להם? נראה שלא. לשם השוואה, בדקתי את הכתובת yuval@netvision.net.il, ומצאתי שניים. או שהבלבול נפוץ בין משתמשי אינטרנט זהב פי שלושה מאשר בין משתמשי נטוויז'ן, או שבכל זאת יש בעיה חמורה מאוד בדואר של אינטרנט זהב. לבירור הסוגיה, שלחתי לכולם דואר ואדווח על התגובות.

"בכל אופן, זה מסביר חלק מהבעיות. אבל לא את כולן", אומר רביב. בתגובת אינטרנט זהב, ציין, לא היתה כל התייחסות לעובדה שהוא מקבל דואל שיועד ליובל־ים שאינם מנויי אינטרנט זהב, ואשר חשבונם מתנהל בדומיינים אחרים. נמשיך לעקוב.

את המנגינה הזאת אי אפשר לנגן

הד ארצי מסלימה את המאבק בפיראטיות

הדיסק העברי הראשון שיצא במילניום החדש שייך לטל גורדון ורונה קינן, בהוצאת הד ארצי. אחד הדברים שמייחדים אותו, הוא המדבקה "לא ניתן להשמיע בכונן מחשב – במקרה של תקלה, טלפון....". התגובות ששמעתי לטענה הזאת היו בעיקר של חוסר אמון. איך אפשר לקחת דיסק שמנגן בכל מערכת סטריאו, ולעשות ממנו משהו שלא ניתן לנגינה בכונן מחשב? אז מסתבר שאפשר. הדיסק אכן לא מתנגן לי במחשב – לא באמצעות נגן של חלונות, לא באמצעות Winamp ולא באמצעות הנגן המתוחכם מיוזיק-מאצ'. על אף שה"סייר" מראה לי את הקבצים בדיסק, כמו בכל דיסק אחר, התוכנות לא מצליחות לנגן שום קטע בדיסק. הן כאילו מנגנות את הדיסק, אבל דבר לא נשמע.

למה היה חשוב כל כך להד ארצי למנוע את השמעת הדיסק בכונן מחשב? משום שעצם היכולת לשמוע אותו מכונן מחשב מאפשרת ברוב המוחץ של המקרים להעתיק את הקטעים וליצור מהם קובצי MP3. ובמלים אחרות, התשובה נעוצה באופן לא מפתיע במאבק של הד ארצי במוסיקה הפיראטית. מה שיהיה עוד פחות מפתיע, זה אם דווקא בעקבות הצעד החריג של הד ארצי, יתעניינו באפשרויות ההעתקה הללו רבים שלא היו מודעים להן קודם.

במקרה של תקלה?!

ומה עם ההודעה על "מקרה של תקלה" – מה זה עושה על הדיסק? למרות החששות ששמעתי כאילו עקב ההגנה יש סיכוי לתקלה דווקא בעת ניגון הדיסק על מערכות סטריאו רגילות, ב"הד ארצי" אומרים כי לא הגיעה אף תלונה ואפילו הגיעה מחמאה מקונה אחת שחיזקה את ידי הד ארצי במלחמתה בפיראטים. אגב, כשביקרתי באתר הד ארצי מצאתי כי הוא נמצא זמנית בשיפוצים. בינתיים מופנים הגולשים לאתר טאואר רקורדס, שם ממתינה להם הצעה מפתה: להוריד מייד קובץ MP3 של אחד השירים מהדיסק החדש של טל גורדון.

בים מי אפ, סקוטי!

MP3 במהירות האור (והתביעה המשפטית שצפויה להגיע לא פחות מהר)

את החדשות האחרונות מאתר MP3 מביא לי הקורא הנאמן ניר גלילי. MP3.com הוא [illegible] אתר מיועד לגרולות, המושקע בין השאר בכספי קרן סקויה (יאהו!, סיסקו ועוד). אבל דווקא MP3 סלל כביש עוקף זכויות יוצרים – אוטוסטרדה בעצם – באמצעות צמד שירותים חדשים שהוא מציע. האחד הוא רכישת דיסקים און־ליין וקבלה מיידית (!) של קובצי MP3 של אותם דיסקים.

החידוש השני מיועד למי שכבר יש בבעלותם אוסף דיסקים חוקי (ולא חשוב מאיפה רכשתם אותם), והוא מעט יותר מורכב. הוא נעשה בעזרת תוכנה מיוחדת בשם Beam-It!, שם שמגיע היישר מעולם "סטאר־טרק" והביטוי הזכור לטוב, "בים מי אפ, סקוטי!", באמצעותו שוגרו אנשי החללית אנטרפרייז אנה ואנה במרחבי הזמן והחלל. המשגר של MP3 נועד לשגר קובצי MP3 מכונן הדיסקים במחשב, ישירות לאתר MP3. הקטע המדהים הוא שהשיגור נעשה במהירות האור.

דיסק שלם מכיל כמעט 700 מגה בייט, וגם קובצי MP3 מכווצים אינם דבר של מה בכך. אז איך זה עובד? פשוט מאוד. המשגר בעצם לא משגר דבר לאתר MP3. הוא רק מוודא שיש ברשותכם את הדיסק שאתם טוענים שיש ברשותכם, על פי מידע הנמצא על הדיסק שאתם מכניסים לכונן (בעיקר על אורך וכמות השירים). גלילי, למשל, הכניס שם את דיסק הפסקול של טריינספוטינג, ותוך שנייה הדיסק הופיע ברשימת הדיסקים "שלו" באתר, והוא יכול היה לשמוע אתו און־ליין מכל מקום עם חיבור לרשת.

ומאיפה באו האם-פי-שלושים האלה? נראה שהם הוכנו כבר קודם, בדרך מסתורית – האתר לא מבהיך את תהליך היצירה הראשוני של הקבצים האלה. בתור התחלה, מן הסתם הכינו שם מראש מאגר של קובצי MP3 ממיטב הדיסקים המבוקשים. אם "שיגרתם" דיסק שאינו מצוי במאגר, תקבלו הודעה ש"אין כרגע, ונודיע לכם כשיהיה". כלומר, כנראה הוקם כאן מנגנון תעשייתי במימון אדיר לקידוד קובצי MP3, וזו פשוט הכרזת מלחמה על תעשיית המוסיקה הרגילה. ואולי בעצם קרב אחרון.

האם מישהו עובר פה על החוק? יש המצביעים על כך שעל פי חוקי זכויות היוצרים בארה"ב, מותר לרוכש דיסק לעשות העתק של הדיסק לשימוש פרטי. במקרה שלפנינו, המשתמש כלל אינו מעתיק את הדיסק שלו ואינו מעלה אותו לרשת, ועל כן אינו עובר על החוק. חברת MP3 היא היא המאחסנת על השרת שלה העתקים של מוסיקה, וזו כנראה הנקודה שאותה יתקיפו יועצים משפטיים של חברות התקליטים.

מה יהיו קווי ההגנה של MP3? ראשית, אולי יש איזה משתמש־על ב־MP3 שרוכש בעצמו את כל הדיסקים בעולם, ולמעשה מתבצעת כאן רק הצלבה של העתקות פרטיות לגיטימיות ולא מעבדה להעתקה סיטונאית? טכנית זה ניתן לביצוע, ואם זה אכן המודל הטכני של אתר MP3 החדש, זה הולך להיות מאוד מעניין. שנית, במה בעצם שונה הסידור הזה מתחנות רדיו? גם שם מעתיקים דיסקים לסרטי הקלטה, וזה כנראה בסדר כל עוד הדבר נעשה במטרה לשדר את המוסיקה ולא כדי למכור העתקים שלה. גם ב־MP3 רק משדרים (אם כי בעלי GetRight כבר מדווחים שהם יכולים לתפוס את הזרם המשודר ולשמור אותו). כשנשאל על ידי עיתונאים מה יש לו לומר נוכח זעקת השבר הצפויה מצד חברות התקליטים, השיב מנכ"ל MP3, מייקל רוברטסון: "עמדתנו היא שאם קנית את הדיסק מותר לך לעשות אתו מה שאתה רוצה". שום מלה נוספת.

http://my.mp3.com

אופציות, מניות, בונוסים, רכב צמוד, נסיעות לחו"ל... חיים קשים.

להצלחה בהיי-טק יש כתובת אחת

www.jobinfo.co.il

כל המשרות. כל החברות. כל המידע.

המשך מעמ' השער

רווחים עצומים (לפחות על הנייר) כמעט בכל שבוע, הרי שמרבית מרעני המחשב, המתכנתים ובעלי החזון שהיו החלוצים האמיתיים באינטרנט, ואיפשרו את מהפכת הסייבר כולה, לא נהנים מהעושר או התהילה. נותר רק לראות אם הם יזכו למקום בדפי ההיסטוריה.

קחו לדוגמה את דייב ואלדן, קרייג פאטרידג' וריי טומלינסון. בחברת בולט בראנק וניומן, חברת ייעוץ במסצ'וסטס, שלושת המהנדסים האלה היו חלק מהצוות שעמד מאחורי יצירת ARPANET, קודמו של האינטרנט. טומלינסון הוא זה ששם את ה־@ בדואל.

כיום, 15 שנה מאוחר יותר, הבייבי שלהם נהפך לכוח עולמי. האם ואלדן, פטרידג' וטומלינסון חולקים בעושר האדיר שהמצאתם יוצרת? לא בהרבה: הם עדיין מהנדסים בחברת בולט בראנק וניומן (ואלדן הצטרף לפני כמה שנים לצוות חשיבה סמוך). עד שהגיעה הרשת העולמית הגדולה והוכיחה את הפוטנציאל המסחרי הטמון בה, השלושה כבר היו קרובים לגיל הפרישה.

האוניברסיטה נגד הבאנר

יש רבים כמותם. והיה להם הרבה זמן להרהר מדוע לא הם – אלא אנשים כמו ג'ף בזוס, מייסד אמזון.קום, או ג'רי יאנג, ממייסדי יאהו!, או מרק אנדרסן, מייסד נטסקייפ – הם האנשים שהתעשרו מעבר לכל דמיון. חלק מחלוצי האינטרנט מוטרדים מכך שפיספסו את ההזדמנות, אחרים לא. כשהחל המרוץ המטורף לניצול מסחרי של האינטרנט, הם הפסידו מכמה סיבות. הסיבה הברורה ביותר היא שהרבה חלוצי אינטרנט היו אקדמאים מושבעים. מרביתם לא היו יכולים, או לא רצו, לנער מעליהם את ערכי האקדמיה תמורת האופורטוניזם הגס שהיה דרוש כדי לנצל מסחרית את האינטרנט, שנמצא עדיין בחיתוליו. עד 1993, האינטרנט היה כמעט לחלוטין בתחום האוניברסיטאות ופרויקטים ממשלתיים. "מדיניות שימוש מתקבלת על הדעת" אסרה על יישומים מסחריים במרבית האינטרנט. רוב המשתמשים היו מדענים, מהנדסים ומשוגעים למחשבים ששיחקו במעבדות המרוחקות מהעולם המסחרי. ואולם כבר אז היה רחש של התרגשות סביב האפשרויות המסחריות של טכנולוגיית הדפדוף החדשנית, שאיפשרה לאנשים "לגלוש" מ"אתרי בית" ל"אתרי תוכן" בכל מקום בעולם באמצעות לחיצת עכבר בודדת על "קישור".

מה היה שמה של אותה טכנולוגיה מהפכנית? לא "הרשת", אף על פי שכעת היא משתמשת באותה טרמינולוגיה, אלא Gopher. "גופרספייס", שפותחה באוניברסיטת מינסוטה, היתה בעלת מאפיינים רבים של הרשת כיום, החל משירותי חיפוש ועד פורטלים ומסחר אלקטרוני מוקדם. את צוות המתכנתים שפיתחו את גופר הוביל מרק מקאהיל, ובמשך זמן מה היו אלה הגיבורים המבטיחים ביותר של העולם המקוון שהלך ונבנה. התנועה בגופר גדלה באופן גיאומטרי, וכך גם מספר האתרים והתוכן שהכילו.

מה קרה לגופר? שני דברים. במעבדת מחקר אחרת – המרכז הארצי ליישומי מחשבי על (NCSA) באוניברסיטת אילינוי – שקד צוות על פיתוח דפדפן קל לשימוש המבוסס על סטנדרד הרשת שפותח ב־CERN, מעבדת מחקר גדולה בשווייץ שהתמחתה בפיסיקה. הרשת היתה שונה מגופר בעיקר מבחינה אחת: היא איפשרה קישורים שאפשר להקיש עליהם בכל מקום במסמך, בעוד שגופר היה מבוסס על תפריטי קישורים שהעבירו את המשתמש למסמכים רגילים, ללא קישורי ההיפר־טקסט המוטמע שיש באתרי אינטרנט כיום. "הגענו מנקודת מבט של ספרייה", נזכר מקאהיל. "ניסינו לשמור על היירכיה מסוימת של מידע – לא אותם קישורי ספגטי של האינטרנט".

הצוות במינסוטה שקל להפוך את גופר למסחרי, אבל הרעיון מעולם לא הגיע רחוק. כמו מרבית פיתוחי האינטרנט, גופר לא נוצר על ידי פרופסורים, כי אם על ידי סטודנטים במעבדות מחשבים. "באוניברסיטה, הפרופסורים הם אלים ומקבלים תמיכה,

ג'ון קורטמן ניסה להקים את העסק שלו ברגע לא מתאים. כבר ב־90' ניסה לעניין משקיעים במעין שילוב של דפדפן ומנוע חיפוש: "הם מעולם לא שמעו על האינטרנט, הם לא הצליחו להבין מה אנחנו מנסים למכור"

האנשים שעובדים במ[עבד]ות אינם אלים", מסביר מקאהיל. משרד השמת הטכנולוגיה של האוניברסיטה לא המטיר עליהם הצעות להשקעות.

לזמן מה, הרשת וגופרספייס התקיימו זה לצד זה; [ל]הם היו סיכויים שווים לנצח. א[בל] כשמקאהיל ראה את פרסומת הבאנר הראשונה באתר אינטרנט, הוא ידע שהמשחק נגמר. צוות NCSA המשיך ויצר את נטסקייפ, והשאר כבר היסטוריה. מקאהיל טוען שהוא שמח להמשיך לעבוד במרכז המחשבים במינסוטה: "ראיתי מה קרה למרק אנדרסן [מ־NCSA ונטסקייפ], שלא ייגע יותר בשורת קוד, ואמרתי לעצמי, 'אני לא רוצה להיות נער פוסטרים של האינטרנט'. אני עושה את מה שאני אוהב".

מחשבה של שנות השישים

חלוצים רבים אחרים היו אידיאליסטים. הם האמינו שהאינטרנט יוכל לשנות את החברה, אבל הם לא הבינו שזה יקרה רק כאשר ממון ייכנס למשחק, או שפשוט לא היה חשוב להם להתעשר. ג'וזף הארדין הוא דוגמה טובה. צוות NCSA, שהמשיך ובנה את נטסקייפ, היה לא רק הראשון שהביא את האינטרנט לקהל המוני, אלא גם הראשון שהתעשר מכך. הארדין, שהיה מנהל הפרויקט המקורי, לא הצטרף אליהם. הוא נשאר באוניברסיטה. ב־1993 הוא היה ראש פיתוח תוכנה ב־NCSA. הארדין, איש מדעי החברה בהכשרתו שמילא תפקיד בתנועת ההקפאה הגרעינית, התעניין במיוחד בטכנולוגיות שעודדו שיתוף פעולה ושינוי חברתי. זה גם מה שהצוות ב־CERN התכוון שיהיה האינטרנט. לכן, כשחבר הצוות דייב תומפסון נתקל בפיתוח של CERN, שנועד לפעול בתחנות עבודה הנדסיות רבות עוצמה, הארדין, יחד עם עוד אנשים ב־NCSA, הבחין בהזדמנות להרחיב אותו. "הרבה מחשבה של שנות השישים נכנסה לעניין", הוא אומר, "ראיתי בכך כלי דמוקרטי שאין שני לו". תומפסון הראה אותו לאנדרסן ולחברה נוספת בצוות, שחשבו שהם יכולים לפתח גרסה טובה יותר בתוך כמה חודשים בלבד. הארדין אישר ודחף את הפרויקט.

בתוך כמה חודשים, הצוות של הארדין פירסם את Mosaic, כפי שכונה הדפדפן של NCSA. עד סוף 1993 מוזאיק הגיעה למיליוני משתמשים, שמרביתם לא שמעו מעולם על האינטרנט ולא היתה להם גישה לסוג תחנות העבודה שדרשו הגרסאות של CERN. הצוות תיכנן להעביר את טכנולוגיית מוזאיק לחברה מן ההתחלה,

מקאהיל שמח להמשיך לעבוד במרכז המחשבים במינסוטה: "ראיתי מה קרה למרק אנדרסן [מ־NCSA ונטסקייפ], שלא ייגע יותר בשורת קוד, ואמרתי לעצמי, 'אני לא רוצה להיות נער פוסטרים של האינטרנט'. אני עושה את מה שאני אוהב"

ואכן מחלקת השמת הטכנולוגיה של האוניברסיטה נתנה רישיון לחברת התוכנה Spyglass, אבל המשא ומתן ארך חודשים, ועד אז אנדרסן עזב והקים את נטסקייפ יחד עם ג'ים קלארק, המייסד של סיליקון גרפיקס. אנדרסן לקח אתו את רוב הצוות של מוזאיק. הארדין, שהיה חלוק עם אנדרסן בכמה נושאים, לא הוזמן להצטרף אליהם. נטסקייפ יצאה להנפקה לציבור על פי אומדן שהיה אז עצום, כמעט 3 מיליארד דולר; חברת Spyglass הסתבכה במחלוקת משפטית כלשהי סביב הטכנולוגיה ומעולם לא ניצלה היטב את הרישיון שלה, אף על פי שהיא הרוויחה כמה מיליוני דולרים בעבור אוניברסיטת אילינוי.

הארדין נשאר והמשיך לעשות את מה שאהב מכל. אוניברסיטת מישיגן הזמינה אותו להקים בית ספר חדש למידע, בדגש על פיתוח טכנולוגיות שיסייעו לשיתוף פעולה. הוא המשיך בפרויקטים חדשים, שעניינו אותו לא פחות ממוזאיק. אף על פי שכיום פונים אליו באופן תמידי כדי שיסייע להקים חברות, בדרך כלל הוא מסרב. "אינני מתנגד להתעשרות, ואולי תגיע ההזדמנות המתאימה, אבל אני מתעניין בעיקר בסוציולוגיה של הטכנולוגיה, לא ביישומים המסחריים".

אלטר־אגו פסיכוטי

חלוצים אחרים היו פשוט יוצאי דופן מכדי להצליח בעולם העסקי, אפילו בתעשיית המחשבים הסובלנית יחסית. כריס לוקי היה אולי אלכוהוליסט לשעבר שהשתמש בסמים (כפי שהוא מספר לכולם), אבל הוא הבחין בפוטנציאל הטמון ברשת הרבה לפני אחרים. היפים לשעבר כמו לוקי, שהמשיכו להחזיק בשאיפות לשנות את החברה, היו לעתים קרובות הראשונים שתפשו את ההשלכות הפופוליסטיות של האינטרנט. ב־1993, לאחר תקופה קצרה במכון הרובוטיקה של אוניברסיטת קרנגי מלון, ייסד לוקי את העיתון "אינטרנט ביזנס ריפורט", העיתון הראשון שכיסה את מה שנהפך בסופו של דבר לתעשיית דוט.קום. אחר כך מכר את הרעיון של מה שנהפך בסופו של דבר ל"פורטל" לאחד היזמים הראשונים באינטרנט, אלן מקלר. לוקי ניהל את האתר, שנקרא MecklerWeb, תקופה קצרה, עד שהתגלעו חילוקי דעות בינו ובין מקלר. אבל עד אז לוקי ביסס לעצמו שם כמומחה הראשון [ה]קולני למסחר אלקטרוני, תחום שמאז [הי]ה צפוף ורווחי מאוד.

במשך ארבע השנים האחרונות, לוקי התמודד עם התסכול באמצעות טור אישי ששלח בקביעות בדואל ממשרדו הביתי בבולדר קולורדו. לעתים קרובות [הו]א כותב בשמו של האלטר־אגו [פס]יכוטי שלו, RageBoy (ילד זועם). סגנונו הוא שצף מתובל בגסויות, שמדי פעם נוגע בנושאי אסטרטגיה עסקית באינטרנט, אבל בעיקר לועג לכל מה שסביבו. ברשת לא חסרים משוגעים שמשגרים דואל מופרע, אבל מה שיוצא דופן במקרה של לוקי הוא העובדה שהוא משך כ־3,500 קוראים מסורים מכמה מחברות האינטרנט הגדולות. אחרי חודשים שהם מעיינים בגידופיו, הם מבינים לבסוף שהמכתבים הם למעשה הרגמה חתרנית של הרעיון הגדול של לוקי: "שיווק גונזו". זהו הרעיון שהאינטרנט מייצג הזדמנות מושלמת לחברות גדולות להגיע אל מעמד חדש של צרכנים צעירים ואופנתיים, באמצעות תוכן אינטרנט חצוף, הומוריסטי ובעל סממנים של גינוי עצמי. את הרעיון הזה אימצו לאחרונה במלואו לא רק חברות מחשבים רבות שלוקי גער בהן, אלא גם חברות האינטרנט הצעירות, שמתבלות כעת את הטלוויזיה האמריקאית בפרסומות סוריאליסטיות ובוטות.

העובדה שלוקי צדק לא הפכה אותו לעשיר, "צַיידי כוח אדם" מחברות ייעוץ למסחר אלקטרוני לא מתרפקים על דלתו, אבל יש לו מספיק עבודה לחיות בנוחות. לדבריו, מעמדו כאיש שעובד לבד איפשר לו להשיג "משהו שהבודהיסטים מכנים 'פרנסה נכונה', או נכונה בשבילי בכל אופן. אם ג'ף בזוס היה משתגע ומציע לי 50% מחברת אמזון.קום בתנאי שאפסיק לכתוב את הטור שלי, הייתי דוחה את ההצעה בשמחה – ואחר כך הייתי כותב עליה".

בזמן הלא נכון

ויש גם חלוצים עם אופי נוח, רעיונות טובים ורצון לעשות כסף, שפשוט ניסו להקים את העסק שלהם ברגע לא מתאים, לפני שצרכנים, שותפים עסקיים או משקיעים היו מוכנים לתמוך בהם. עוד ב־1990 ניסה ג'ון קורטרמן – דמות בולטת בימי האינטרנט המוקדמים שכעת מנהל את MIDS, חברת ייעוץ אינטרנט בטקסס – לשכנע משקיעי הון סיכון להשקיע במה שהוא מתאר כ"הכלאה בין יאהו! לנטסקייפ". קורטרמן נזכר: "הם מעולם לא שמעו על האינטרנט; הם לא הצליחו להבין מה אנחנו מנסים למכור, דבר שלא היה לא תוכנה ולא חומרה".

חברי הצוות המקורי שהיה אחראי ליצירת ARPANET, קודמו של האינטרנט

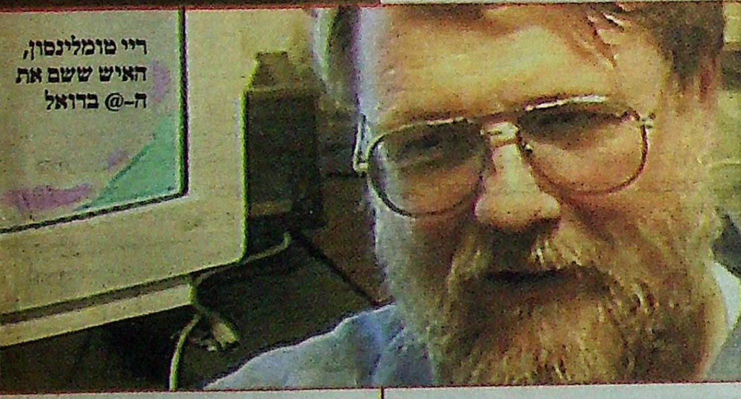

ריי טומלינסון, האיש ששם את ה־@ בדואל

טים ברנרס־לי. חזה את הרשת ככלי לשיתוף פעולה, לא ערוץ מסחרי

תזמון גרוע גם כמעט הטביע את סיכוייו של אריק אולמן להצלחה מסחרית. ב-1989, כשעבר במעבדת המחשבים באוניברסיטת קליפורניה בברקלי, הוא כתב תוכנית לפתור בעיה מסוימת שנתקל בה כמנהל מערכת הדואל של האוניברסיטה. המערכת צברה פופולריות באינטרנט ועד 1994, כמעט שלושה רבעים מכל הדואר ברשת עבר באמצעות סנד־מייל. הבעיה היתה שאולמן, מנהל הפרויקט, הוצף בדואל ממשתמשי סנד־מייל שהיו זקוקים לעזרה. הספקת תמיכה כזאת היא אחת ממקורות העלויות הגדולות ביותר של חברות תוכנה מסחריות, אולם אולמן עשה זאת עם צוות מצומצם כעיסוק צדדי לעבודתו היומיומית. הוא הבין שכדי לתמוך במשתמשים שלו, סנד־מייל צריך להפוך לעסק אמיתי. אבל כשהחל לפנות למשקיעים, רחו אותו.

הסיבה העיקרית לסירובים, הוא אומר, היתה המחויבות שלו לתנועת הקוד הפתוח: הוא סירב להפוך את התוכנה שלו לטכנולוגיה קניינית. משקיעים לא הצליחו להבין כיצד מוצר, שמפותח על ידי כל מי שרוצה לעזור ופתוח לכל כולל למתחרים, יצליח אי פעם לעשות רווחים. אולמן נאלץ להמשיך להיאבק באמצעות מענקים ושינה מועטה. ואז, בסוף 1997, פרץ פרויקט קוד פתוח אחר – מערכת הפעלה שנקראה לינוקס – לתודעה הציבורית. היא היתה יעילה, פופולרית וחשוב מכל, מתחרה פוטנציאלית למערכת ההפעלה חלונות של מיקרוסופט. עד מהרה צצו חברות שהפכו את התוכנה שחולקה חינם ל"חבילה", יצרו גרסה סטנדרדית שלה וסיפקו תמיכה למשתמשים. סוף כל סוף, משקיעים היו יכולים לראות דרך לעשות כסף מתנועת הקוד הפתוח. הם השקיעו באותן חברות והפכו אחת מהן, Redhat, לחברה ציבורית, על פי שווי שעד אז הרקיע שחקים. בשנה שעברה אולמן חזר למשקיעים. הפעם סנד־מייל בע"מ, מחויבת לקוד הפתוח כתמיד, לא התקשתה למצוא תומכים פיננסיים, וכעת היא גדלה במהירות, עם יותר מ-100 עובדים.

במקום הלא נכון

חלוצי אינטרנט רבים אחרים לא הצליחו לקפוץ על העגלה שהם עצמם החלו לגלגל בגלל מיקומם הגיאוגרפי. מלידתה, הרשת היתה גלובלית והרבה מממציאיה החשובים ביותר היו בבריטניה, צרפת, אוסטרליה ויפאן. אבל כתעשייה שיכולה לייצר הכנסות, האינטרנט תמיד היה מבוסס בארצות הברית, ובמיוחד בעמק הסיליקון שבקליפורניה. רק חלוצי אינטרנט בודדים מחוץ לארצות הברית הצליחו להקים עסק.

הדוגמה הקלאסית היא האינטרנט עצמו, שנהגה ב-CERN שבשווייץ. טים ברנרס־לי, הארכיטקט הראשי של האינטרנט, היה אידיאליסט מבריק שחזה את הרשת בראש ובראשונה ככלי לשיתוף פעולה, ולא כערוץ לתקשורת ולמסחר. אחרי שנטסקייפ לקחה את האינטרנט מידי הקהילה האקדמית והמדעית של ברנרס־לי אל העולם הגדול, ברנרס־לי עבר למכון הטכנולוגי במסצ'וסטס (MIT) וייסד את הקונסורציום W3C, שקובע סטנדרדים אחידים ומנסה לעשות סדר כלשהו בפיתוח האינטרנט. ברנרס־לי הבהיר מהרגע הראשון שאין לו עניין בצד העסקי.

לעומת זאת, לרוברט קאליאו, מי ששיתף פעולה עם ברנרס־לי ב-CERN בעבודה המוקדמת על האינטרנט, היו שאיפות מסחריות יותר. כשהפוטנציאל המלא של המצאתם התברר בשנות התשעים המוקדמות, קאליאו ביקש להפוך אותו לעסק, אך נתקל פעם אחר פעם במחסומים. נוסף על הבעיה הרגילה – שהוא הקדים את זמנו – הוא אומר כי "היה קשה מאוד למצוא כסף לסטארט־אפים באירופה". קאליאו עדיין נמצא ב-CERN, והוא די נרגן מהדרך שבה האינטרנט סטה מהמודל האידיאליסטי שהוא וברנרס־לי חזו. אבל לדבריו, הוא רגוע יותר היום בנוגע לעובדה שלא הצליח להתעשר: "החלוצים יירשמו בהיסטוריה באופן שונה מאוד מהמיליארדרים. מי יודע: אולי שטרות הכסף של המיליארדרים העתידיים יישאו כמה מהפנים שלנו".

אם זה יקרה, תהיה בכך נחמה מסויימת, אבל כרגע הדבר לא נראה סביר כל כך. רק מעטים מבין מיליוני האנשים שמשתמשים כעת באינטרנט, או שעושים ממנו כסף, שמעו על האנשים שסייעו להפוך אותו למציאות. ייתכן שהדבר אינו כה לא הוגן כפי שהוא נשמע. אין ספק שהאינטרנט, למרות הפוטנציאל העצום שלו, מעולם לא היה מגיע למה שהגיע לולא אופורטוניסטים נחושים כמו אנדרסן, בזוס או יאנג, היו "חוטפים" את ההזמנות לנצל אותו באופן מסחרי. מרבית החלוצים, שנעקפו על ידי הגידול העצום של האינטרנט, נכשלו בהצגת תערובת של חזון, דחף ויצירתיות הדרושים כדי להצליח בעסק חדש של היי־טק. חלקם אף בזו לעצם הרעיון שמישהו יעשה כסף מהבייבי שלהם. כעת נראה כי גישה זו אינה רק אוטופית, אלא גם מעכבת.

רבים מבין החלוצים נותרו מבולבלים מהשיגעון שאוחז בבורסות סביב חברות אינטרנט. רק אחד מהאנשים שהתראיינו לכתבה זו קנה אי פעם מניית אינטרנט, ואפילו זאת היתה מניה של החברה היחידה שהוא חש שהיא עסק רגיל עם נכסים אמיתיים – ספק שירותי אינטרנט שהיו לו "גנרטורים ריזל לחירום". ההישגים של חברות כמו eBay ויאהו! נראים לרבים מהם שוליים. "זה קל; אתה מרגיש שאתה יכול לעשות את זה בסוף שבוע אחד", אומר אחד החלוצים. מתברר שאפילו לבעלי חזון יש נקודות מתות בשדה הראייה.

"כל חיי הגנתי על משחקי וידאו, בדיונים ברדיו ובטלוויזיה. המשחקים ראויים להגנה, חשבתי, פשוט משום שהם הבילוי העיקרי של הרבה ילדים גיקים ולא אתלטיים, קבוצה שאני רוחש לה אהדה אישית. עבורם המשחק משמש מפלט חשוב בעולם שמפאר כוח פיסי ויופי חיצוני".

קלייב תומסון, שכותב למגזין Shift, מעולם לא האמין בקשר שבין משחקי וידאו – שהוא עצמו מכור להם – לבין אלימות במציאות. עד שיום אחד נתנו לו ליד אקדח אמיתי. מאמר מצוין על שאלה שכנראה אין עליה תשובה חד משמעית

Good clean fun?

http://www.shift.com/shiftstd/SiteMap/frames/mag7.7.asp?searchfor=7.7killer

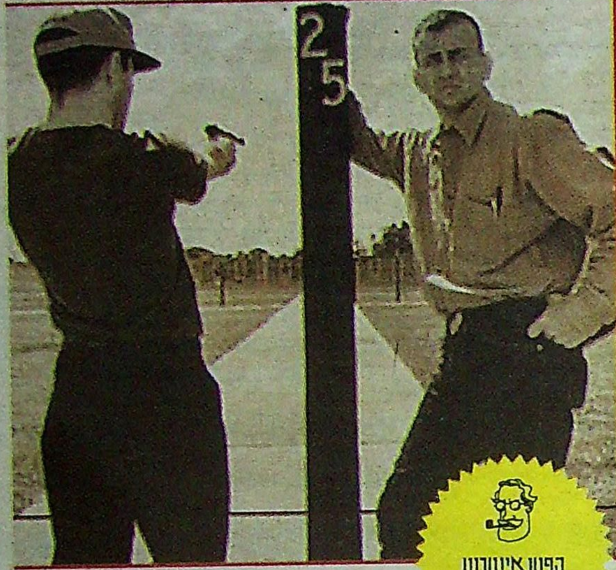

קפטן אינטרנט בודק
מאמרים

משחקי וידאי, עיירות פיתוח,
שפעת, תת־מודע וקן סארו–ויווה

"לעיתים בחלום מופיעים שני אלמנטים ההופכים לאחר. החלום הופך למתומצת, אך לא לפי כללי ההיגיון. (...) למשל המשפט 'אני כועס עליך', יופיע בחלום – 'אני'כו'עיך'".

במקרים רבים קשה לנו להבין את החלומות של עצמנו, אפילו ברמת העלילה. זה כנראה לטובה. באמצעות מנגנוני עיוות שונים שהופכים את החלום לפחות קוהרנטי (כמו למשל סילוף מילים), התת מודע מנסה להגן עלינו מפני התמודדות עם התכנים הקשים שעולים בחלומות. כתבה בשני חלקים במגזין של אתר הרפואה הישראלי doctors.co.il

פשר החלומות

http://magazine.doctors.co.il/article-view/64

באותה הזדמנות שווה לכל הנוגעים בדבר – אתם יודעים מי אתם – לעיין בכתבה מגיליון אוקטובר של doctors.co.il על טיפול בשפעת

גורל חורף ו"שפעת"

http://magazine.doctors.co.il/article-view/39

"הממזרים, הממזרים!", קרא סארו–ויווה, כשהוא מרעיד שוב את החדר עם צחוקו. ממזר היא מילה שנוטים להשתמש בה עם מידה מסוימת של חיבה, לכן הדבר הבא שאמר סארו–ויווה על השלטונות הניגרים היה מדהים עוד יותר. 'הם יהרגו אותי, אתה יודע. הם יהרגו אותי'".

אנתוני דניאלס פגש בניגריה את הסופר קן סארו–ויווה, שנתיים לפני שהוצא להורג על ידי השלטונות בעקבות המבאק שהנהיג נגד חברות הנפט שניצלו את אדמות שבט האוגוני. ב New Criterion הוא כותב מאמר מרגש על סארו–ויווה, בתערובת של הערצה וביקורתיות

The perils of activism

http://www.newcriterion.com/archive/18/jan00/sarowiwa.htm

"לצד תחושת הקיפוח, תושבי עיירות הפיתוח תמיד שאפו להיטמע בתרבות הישראלית האשכנזית. זאת בניגוד לערבים, שמאז ומתמיד הרגישו בחוץ ולכן יכולים להרשות לעצמם להרגיז את הרוב". מחקר חדש שנעשה באוניברסיטת באר שבע מנסה להסביר את מתינות המחאה של אחד המגזרים המקופחים ביותר במדינה. מתוך "במקום"

חצעקו בשקט

http://www.bimcom.co.il/katav2.html

Xowon Jet-Audio היא תוכנה מצוינת לניגון וניהול קובצי וידיאו וקול ברשת בממשק יפה. התוכנה תומכת בכל סוגי הפורמטים המקובלים וכוללת תצוגת אקולייזרים מרשימה. אפשר להריץ בה קבצים במהירויות שונות, להשתמש באפקטים שונים ולהמיר בין סוגי קבצים. התוכנה מכילה גם את Jet-Radio, המאפשרת האזנה ליותר מ-1,000 תחנות רדיו ברשת. היא מעט מסורבלת למי שרק מבקש לשמוע MP3 במחשב האישי, אבל נותנת פתרון מצוין למי שמרבה להתעסק עם סוגי קבצים שונים של קול ותמונה ומבקש פתרון כולל לניהול שלהם. התוכנה חופשית לשימוש ללא הגבלת זמן, קובץ ההתקנה שלה גדול יחסית.

Xowon Jet-Audio, גודל הקובץ: 8.1 מגה בייט

http://www.cowon.com/English/engjetaudio0.htm

VCW Vicman's Photo Editor הוא עורך תמונות חביב, פשוט וחופשי לשימוש, המבצע מניפולציות מגוונות על קובצי תמונות. אפשר לשנות צבעים ומיקוד, להעלים פריטים בתמונה ולהוסיף לה אלמנטים גרפיים שונים. אפשר לעבוד על חלקים שונים בתמונה או על כולה במקביל ולהשיג תוצאות מרשימות. בתוכנה יש אפקטים גרפיים מובנים, ואפשר ליצור כמה אפקטים חדשים שרוצים. בכל שינוי אפשר לצפות לפני שמירת התמונה, עד שמתקבלת התוצאה הרצויה. התוכנה מתאימה בעיקר למי שמתנסה לראשונה בעיבוד תמונה ופחות למקצוענים, אם כי חלק מתכונותיה ישמשו היטב גם עורכים מנוסים.

VCW Vicman's Photo Editor, גודל הקובץ: 499 קילו בייט

http://www.vcw.ru/english/vcwphoto.htm

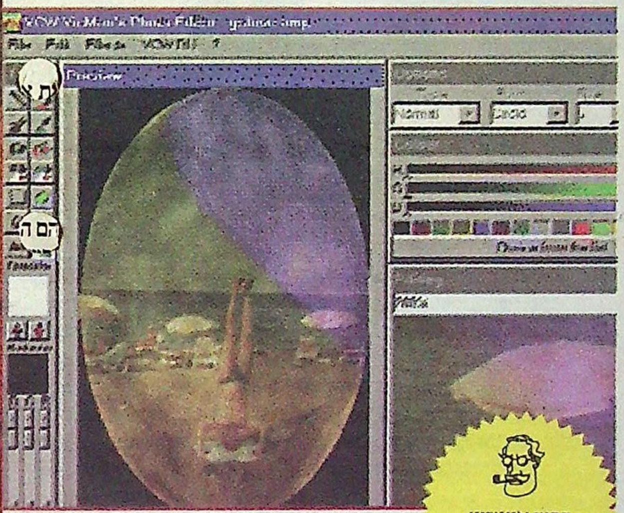

שינוי הגדרות, עריכת תמונות, חסימת אתרים, וניהול קובצי וידיאו וקול

x-Setup היא תוכנה פופולרית מאוד לשינוי הגדרות ברכיבי חומרה ותוכנה במחשב האישי, הן בהגדרות מערכות והן בחיבור לרשת. התוכנה מאפשרת שינוי של יותר מ-400 הגדרות שונות בתוכנות כמו אופיס, ICQ, בדפדפנים וברכיבים נוספים כמו כרטיסי קול ומסך. היא כוללת אשף לסיוע בביצוע העדכונים בממשק דמוי אקספלורר. חשוב: יש לקרוא היטב את קובצי ההסבר לפני ביצוע כל שינוי באמצעות התוכנה – חלק מהשינויים אינם מתאימים לבעלי גרסאות שונות של חומרה ותוכנה. מומלץ במיוחד להיזהר משינוי שגוי של הגדרות חומרה במחשב.

x-Setup, גודל הקובץ: 2.87 מגה בייט

http://sites.netscape.net/computingx/xq-xsetup.zip

PureSight היא תוכנה מתקדמת לחסימת אתרי תוכן למבוגרים וחומר פורנוגרפי ברשת. אפשר לבחור ידנית גם בחסימה של גלישה לאתרים מסוגים אחרים. התוכנה מתבססת על טכנולוגיית אינטליגנציה מלאכותית שמאפשרת חסימת אתרים לפני מאפיינים מסויימים שהוגדרו מראש, ובכך נמנע הצורך לעדכן תדיר את בסיס המידע של התוכנה. אפשר להתרשם מגרסה מלאה שלה למשך 30 ימים.

PureSight, גודל הקובץ: 3.5 מגה בייט

http://www.puresight.net/downloadfrm.html

צביקה אלברגר

zvika@haaretz.co.il

help@haaretz.co.il

גופנים בצורת כתב יד, ICQ אוסטרלי, MP3, פצצות אטום, עברית בחו"ל וג'אווה סקריפט

קפטן שלום, יש לי ידידה שגרה באוסטרליה וה-ICQ שלה לא מסוגל לכתוב בעברית. למה, ואיך אפשר להתקין לה גופנים בעברית? תודה,

שגיא

הקפטן משיב: תוכנת ה-ICQ מקבלת את הגופנים שלה ממערכת ההפעלה, כך שמערכת חלונות בגרסה העברית מאפשרת כתיבה בעברית ומערכת הפעלה אנגלית מאפשרת כתיבה באנגלית בלבד.
בקש מידידתך שתתקין חלונות בגרסה העברית ותוכלו לצ'טצ'ט ללא הפרעה.

ג'וגינג, לדותן

קפטן יקר, האם יש דרך ליצור קשר עם שירות דואר כמו זה של יאהו! באמצעות תוכנת דואר כמו Netscape Messenger? תודה,

יובל

הקפטן משיב: התוכנית העסקית של שירותי הדואר מבוססי דפדפן מושטטת על מכירת באנרים לפרסום; אין גולשים – אין כסף. לפיכך, כל אותן תוכנות שתיווכו בין אתרי הדואר של הוטמייל, יאהו! ודומיהם, לבין תוכנות הדואר הסטנדרטיות, פגעו קשות ברווחיהם של אותם אתרים. לא פלא שפורטלי הדואר רודפים עד חורמה את אותן תוכנות, ואורך חיי המרף שלהן קצר להפליא. את התוכנה התורנית אפשר להוריד בכתובת

ftp://zdftp.zdnet.com/pub/private/sWIIB/internet/e_mail_newsreaders/pop3conc.zip

---

קפטן שלום, ברצוני לברר איפה אוכל ללמוד שפת C++ לבני נוער באזור ירושלים? תודה,

רזאי

הקפטן משיב: ישנה חברה המציעה קורסים בירושלים לבני נוער. כתובתה ברשת:

http://www.fourthr.co.il

אם אתה שולט באנגלית תוכל ללמוד שפת תכנות זו באופן מקוון ב-http://www.smartplanet.com מבית ZDNET (המו"ל של פי־סי מגזין), שם יש מבחר רחב של קורסים ואפשרות ללמוד בזמנך הפנוי בבית.

קפטן שלום, אני מחפש תוכנה ליצירת גופנים כך שאוכל ליצור גופנים כמו כתב היד שלי. תודה,

תומר

הקפטן משיב: תוכנה מעולה ויקרה נמצאת ב־

http://www.fontlab.com

תוכנות נוספות:

http://www.davecentral.com/fonted.html

קפטן שלום, אם אני בחו"ל, האם אני יכול לקרוא אתר ישראלי בעברית גם אם אין למחשב פונט עברי, והאם האותיות יהיו מסודרות או הפוכות? מחכה לתשובה מהירה,

לירון

הקפטן משיב: כאשר אתה מתיישב ליד מחשב בחו"ל, היכנס לאתר "הארץ" (http://www.haaretz.co.il). הטקסט ייראה מקושקש להפליא, אך בראש הדף תמצא את הכיתוב "אם אינך רואה עברית". הקש על הלינק, ועבור לדף הסבר ההתקנה (שיופיע בעברית נאה). עקוב אחר ההסברים והתקן את הגופן על המחשב. לאחר ההתקנה תוכל לצפות בכל האתרים בעברית.

קפטן יקר, במקרים רבים, כאשר אני גולש באתרים אני מקבל את הודעת השגיאה הבאה: "Invalid character Microsoft JScript compilation error". אנא עזור,

ערן

הקפטן משיב: אתה ודאי משתמש בגרסת אקספלורר 4 ומטה. כדי להימנע מהודעת השגיאה עליך להוריד את עדכון ה-Jscript מתוך:

http://msdn.microsoft.com/scripting/jscript/download/jsdown.htm

---

קפטן שלום, אני עושה עבודה על נשק גרעיני ופצצות אטום. הייתי מעוניין לדעת היכן אפשר להשיג על כך מידע בעברית באינטרנט. תודה,

חן

הקפטן משיב: בעברית המידע עשוי להיות דל, אם כי שווה לערוך חיפוש בסנונית:

http://www.snunit.k12.il

באנגלית מומלצים האתרים הבאים:

http://www.atomicarchive.com

http://204.149.104.2/atomic/clock.html

לקפטן שלום, כבר זמן רב אני מחפש תוכנה שתעקוב אחר מרחקי הריצה שביצעתי ובמקביל תאפשר חישוב של שריפת הקלוריות על פי זמן הריצה. כמו כן אני מחפש תוכנה המבצעת מעקב אחרי קלוריות שאכלתי במשך היום. תודה,

דותן

הקפטן משיב: תמורת כ-20 דולר תוכל לרכוש תוכנה המחשבת את מצב ה"עובר ושב" הקלורי שלך – מה אכלת ומה הוצאת בזמן הפעילות הגופנית. התוכנה מאפשרת גם לעקוב אחר גרף ההתקדמות שלך. כתובתה:

http://www.wloss.com

קפטן הצילו! הורדתי תוכנה שאמורה לבדוק ולהודיע לי (בסאונד) אם הגיע אי־מייל חדש. משום מה, בכל פעם שאני מדליק את המחשב הוא מתנהג בצורה נורא מוזרה, ומבקש שאלחץ enter להמשך כמה פעמים. כאשר המחשב נדלק, הוא מודיע שהוא לא מצליח לפתוח את אחת התוכנות, אך אינו מודיע מה שמה. לא הורדתי תוכנות אחרות מהרשת, ואינני יודע היכן שמרתי את התוכנה ההיא או מה שמה המדויק, כך שגם אינני יכול להסיר אותה. אודה לך מאוד אם תוכל לסייע לי,

אלון

הקפטן משיב: היכנס ל-"המחשב שלי/לוח הבקרה/הוספה־הסרה של תוכניות", מצא ברשימה את התוכנה המתאימה והסר אותה. גם אם אינך יודע בדיוק את שמה סביר להניח שתוכל לאתר אותה.

קפטן שלום, כאשר אני מחפש קובצי MP3 בכתובת http://music.lycos.com/mp3, אני מקבל תשובות רבות אך אינני מסוגל להגיע לרובן. האם הבעיה במחשב שלי?

אורי

הקפטן משיב: אל תיקח את זה קשה, זה כנראה לא אישי. השירים המופיעים ברשימה נמצאים באתרים פיראטיים הנפתחים ונסגרים לעתים תכופות מאימת השלטונות. יש לצפות שרובם לא יתפקדו, אך אם מגלים עקשנות מספקת אפשר בכל זאת למצוא את השיר המבוקש באתר פעיל (נכון לאותו רגע).

אפשר להגיד שלום להשתלמות בחו"ל

בחברת הענק סיסקו אימצו כבר את שיטת הלמידה המקוונת ובטוחים שבקרוב היא תשתלט על עולם העסקים. ראיון עם סגן נשיא סיסקו, מייק קזינס

בשעה שצוות המחקר והפיתוח של "סיסקו" – החברה המובילה בעולם באספקת ציוד תקשורת ואינטרנט – משלים את העבודה על פרויקט חדש, מתפנים אנשי ההדרכה והכתיבה הטכנית שלו לכתוב את חומר ההדרכה לאותם אנשי מקצוע שבקרוב יחלו לעבוד עם המוצר החדש. עד לפני כשנתיים, פירוש הדבר היה גיבוש תוכנית לימודים, גיוס של מורים והפקה מסובכת של ימי עיון והשתלמויות, שהצריכו אינספור תיאומים בין לוחות הזמנים של אנשי היי־טק עסוקים. היום, זה אומר להפיק סרטון הדרכה בווידיאו ולהעביר אותו אל תיבות הדואל של הנוגעים בדבר, שמתחברים למחשב ומקבלים הודעת עדכון הקוראת להם להקדיש עשרים דקות להשתלמות מקוונת.

"כשנכנסים לעידן שבו שולטת כלכלת האינטרנט", אומר מייק קזינס, סגן נשיא סיסקו הממונה על תחום הלמידה המקוונת – ה־e-Laerning – "הדברים מתרחשים במהירות גדולה מאוד. פירוש הדבר שאנשי האינטרנט מוכרחים להתעדכן כל הזמן, לצבור עוד ועוד ידע ולדאוג לקבל זרימה מתמדת של מידע חדש. בשיטות הישנות של קורסים – ימי הדרכה וכנסים

במקום לחכות שלושה חודשים לקורס מתאים, עובד ב"סיסקו" מקבל מדי בוקר מנה נגיסה של מידע חדש במחשב האיש. המערכת מסוגלת אפילו לעקוב ולדעת מי כבר למד אותו ומי לא

בינלאומיים שבהם אנשים מבלים ימים שלמים הרחק ממקום העבודה שלהם רק כדי לקבל הדרכה על מוצר חדש – אי אפשר לנהל את העסקים של היום".

לדברי קזינס, בתעשייה שכל בורסות העולם נושאות אליה את עיניהן, למידה מרחוק – ללא מגע אדם – היא כלי חיוני. למידה מקוונת, בעיניו, מייעלת תהליך מסורבל, בכמה דרכים עיקריות: היכולת ללמוד את החידושים האחרונים בתחום ההתמחות בנתחים קטנים – "בגודל שניתן לעיכול בקלות" – אשר נשלחים מדי פרק זמן אל המחשב האישי באשר הוא; האפשרות להקדיש את עצמך ללימודים בזמנך הפנוי; וביטול הצורך לתאם בין לוחות הזמנים של אנשים רבים. "כל זה גם מוריד את העלויות בצורה ניכרת", הוא אומר, "לא צריך יותר לטוס או לנסוע, לא מבזבזים ימים שלמים בדרך אל ההשתלמות ואיש אינו צריך לשכור חדרי מלון, ואפילו לא לספק מורים לכל קבוצת אנשים".

האם אין חשיבות להדרכה אישית של מורה טוב, שאותו אפשר גם לשאול שאלות?

"הפונקציה הזאת לא נעלמת בלמידה מקוונת. יש מורה ומדריך מאחורי כל חומר חדש, ואפשר להתקשר אליו מרחוק באמצעות המחשב. התלמיד מוצא את עצמו יושב בכיתה וירטואלית, ואיש אינו מניח, כמו בכיתות הרגילות, שהוא באותה רמה ובאותו שלב של הבנה כמו עמיתיו לכיתה. אני וחברים שלי לעבודה יכולים ללמוד את אותו חומר, אבל כל אחד מתקדם בקצב שלו, חוזר על החלקים בחומר שעמם הוא לא מרגיש בטוח, שואל את השאלות שלו וזוכה לתשובות אישיות. גם ההערכה שלי מותאמת אישית. את הכסף הגדול שצריך היה להקדיש בעבר כדי לשכור מקום להוראה, אפשר להקדיש לשיפור איכות החומר ששולחים לי בדואר אלקטרוני".

ומה על המגע האנושי, היכולות החברתיות?

"אני לא חושב שכל ילד בן חמש צריך לשבת בבית מול המחשב במקום ללכת לבית הספר, למרות שאולי גם בגיל הזה יש מה להרוויח מלמידה מרחוק. אבל אנשי מקצוע, ובמיוחד כאלה בתחום ההיי־טק, צריכים ללמוד ללא הפסקה ובלי לקחת פסק זמן מהעבודה השגרתית שלהם. הטכנולוגיה הרי מתעדכנת בקצב כזה, שמי שגמר לימודים באוניברסיטה לפני שלוש שנים צריך היום ללמוד הכל מחדש. שום דבר כבר לא כמו שהיה, בתחומי האופטיקה, המכניקה, האלקטרוניקה. הנגישות של המידע מאפשרת לאנשים כאלה להישאר בתמונה".

זה משפיע גם על איכות ההוראה?

"בוודאי. המורים שמכינים את חומר הלימוד נדרשים לתת יותר דין וחשבון. איכות ההוראה והתוצאות שלה, נמצאות כל הזמן תחת ביקורת. ב'סיסקו' לא ויתרנו על פגישות מקוונות, על ועידות וידיאו ושיתוף פעולה מסונכרן לצורכי למידה, כי הרבה פרויקטים דורשים תגובות של אנשים אחרים בזמן אמת. אבל האנשים לא צריכים לנדוד לאורך יבשות כדי להיות ביחד פיסית".

איזה טכנולוגיות עתידיות צפויות להופיע בעידן הלמידה המקוונת?

"לא מדובר בטכנולוגיות ייחודיות שמפותחות לתחום הזה, אלא דווקא בשימושים חדשים שאנחנו מוצאים לטכנולוגיות קיימות, וכמובן שכלול שלהן כדי לאפשר זמן למידה אופטימלי. היכולת לשמור מידע על וידיאו ולקחת אותו ממקום למקום בקלטות קיימת כבר המון שנים. הצעד הבא היה לתרגם את זה ליכולת שמירה [illegible]רונית ולשכלל את היכולת לנייד את המידע ברשתות ממוחשבות. ב'סיסקו' אנחנו משתמשים בזמנים המתים של השרתים שלנו, בעיקר בלילה, כדי להעביר כמויות וידיאו גדולות וליצור מאגרי מידע כאלה, שכל איש מקצוע בכל משרד שלנו י[illegible] לשלוף סרטי וידיאו שמתעדים את הפיתוחי[illegible] חדשים. במקום לחכות שלושה חודשים לקורס מתאים, הוא מקבל מדי בוקר מנה נגיסה של מידע חדש והמערכת הממוחשבת אפילו מסוגלת לעקוב ולדעת מי כבר למד אותו ומי לא".

זה בטח מאוד יקר.

"לקח לנו שמונה שנים לשלם בחזרה את מחיר המערכת שבנינו. חסכנו הוצאות טיסה ובתי מלון, וימי עבודה".

מתי להערכתך כל זה יפלוש להוראה של ילדים, בני נוער וסטודנטים?

"זה כבר פלש לשם במידה מסוימת, אבל אני לא חושב שלמידה מרחוק צריכה לבוא במקום למידה רגילה, אלא רק לתגבר אותה במקומות הראויים. יש תחומים שבהם שיטות הוראה מסורתיות יעילות יותר. אם אני רוצה ללמד אנשים טכניקות מכירה או הצגת חומר, יהיה לי קשה לעשות את זה בלי סביבה של אנשים אחרים, שיגיבו, ישתכנעו, יושפעו ויעבירו ביקורת. גם טכניקות ראיון קשה מאוד ללמוד מהמחשב או בטלפון, זה לא מספק כמו ללמוד בקבוצה".

קזינס מעריך כי בתחום העסקים, למידה מקוונת צריכה לתפוס כ־80% מכלל ההוראה. בגני ילדים, הוא מאמין, 20% הם די והותר, בגלל החשיבות שבפיתוח כישורים חברתיים.

"הפרופילים לשימוש בהוראה מקוונת הם שונים מאוד", אומר קזינס, "אני מניח שבקרב סטודנטים באוניברסיטה יהיו כאלה שירצו לראות מולם מורה בכיתה ואחרים שיעדיפו לשבת בפאב וללמוד ישירות מהמחשב הנייד שלהם. אני משער שעל בני הגיל הצעיר תהיה לסוג כזה של הוראה השפעה מינימלית, והיא תלך ותגדל אצל המבוגרים יותר".

דפנה לוי־ינוביץ
daphna@haaretz.co.il

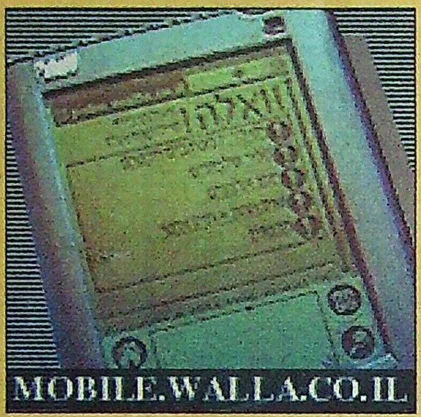

וואלה! בכף היד

תכנים ושירותים של וואלה! מעכשיו גם בפאלם פיילוט

בעתיד, שהוא כידוע כבר כאן, המחשב יהיה רק אחד מתוך שורה ארוכה של אמצעי גישה לתכני אינטרנט. ב"וואלה!" מבינים את זה ולכן עשו בשבוע שעבר צעד משמעותי בכיוון עם ההכרזה כי הפורטל מרחיב את אפשרויות הגישה לתכנים ולשירותים המקוונים שהוא מציע לכמה פלטפורמות נוספות: פס־רחב, פאלם פיילוט וסלולר. לקראת סוף השבוע האחרון נראו הפירות הראשונים של אותה הכרזה: עשרות אלפי משתמשים ישראלים של הפאלם פיילוט – מחשב כף היד הנפוץ בעולם – יכולים מעתה לקבל ישירות לכף ידם חדשות מעודכנות ושירותים נוספים מבית וואלה!.

בפורטל של IOL (קבוצת בת של "הארץ") פועל זה כחצי שנה השירות "עברית בתנועה" המציע מבזקי חדשות, מתכונים, תחזית אסטרולוגית וכמה כתבות מהמהדורה היומית של "הארץ", בפאלם. ב"וואלה!", בשונה מ־IOL, בנו מעין מיני־פורטל המספק את החומרים. בשני המקרים יש להשתמש בדפדפן אופ־ליין להורדת ערוצי התכנים לפאלם. התוכנה שמבצעת את הפעולה נקראת Avantgo והיא אחת התוכנות הנפוצות ביותר לפאלם פיילוט. באתר התוכנה (http://www.avantgo.com) יש קישורים לאלפי ערוצים של מיטב האתרים ברשת, כמו CNN, ZDNet ו־Wired. כעת מצטרפים לאותם ערוצים גם אתרי תוכן ישראליים.

איך זה עובד? לאחר הרשמה קצרה באתר של וואלה! והורדת הדפדפן המתאים, ניגשים לבחור את התכנים הרצויים. הורדת התכנים מתבצעת בזמן הסינכרון של הפאלם עם הנתונים שעל גבי המחשב האישי.

נכון לעכשיו וואלה! מציעה למשתמשי הפאלם שרות חדשות מותאם אישית (המתבסס על ידיעות ממערכת החדשות החדשה של וואלה!), תיק מניות ומט"ח אישי ושירותי משרד מקוונים כגון דואל, יומן אירועים, וספר טלפונים – כולם מבוססי רשת. מי שיוסיף לפאלם את התכנים יבחין בהארכה משמעותית של זמן הסינכרון בין הפאלם למחשב, גם בהשוואה לערוצי מידע אחרים. לאחר הסינכרון אפשר לגשת לכל התכנים ממסך ראשי אחד.

ניכר שמעצבי הערוץ לא העמיסו על גבי המסך הקטן של הפאלם פרטים מיותרים – הגרפיקה מינימלית וקיימת חלוקה נכונה של התכנים לנושאים. דף החדשות המכיל תמונה יומית עשוי היטב ומתעדכן תדיר. העמוד מחולק לנושאים כגון חדשות בארץ ובעולם, כלכלה, מחשוב, מדע, תרבות, ספורט ועוד. גם דף שוק ההון יעיל ביותר ומכיל גרפים יומיים של שערי כל אחת מהמניות בתיק האישי. יומן האירועים וספר הטלפונים פחות שימושיים, שכן אין כל דרך לסנכרן בינם לבין התוכנות המובנות של הפאלם. הדואל מבוסס הרשת הוא בסיסי ביותר – אפשר לקרוא דרכו מכתבים שהתקבלו לתיבת הדואל בוואלה!, אך לא ניתן למחוק אותם, ושליחת מכתבים אפשרית בעיקרון אבל מעט בעייתית. קיימות בעיות נוספות הנוגעות בעיקר להצגה שגויה של מספרים או טקסטים באנגלית, אבל בסך הכל מדובר במוצר מצויין ושירות חשוב לציבור הגדל והולך של משתמשי הפאלם פיילוט בישראל.

גיל צ'פניק, מנהל קהילת "פאלם פיילוט" של IOL
http://palmpilot.iol.co.il

http://my.walla.co.il/mobile

מקליקים zion.co.il וזוכים בטיסות!
upGRADE ביטוח אישי לרכב
ציון חברה לביטוח בע"מ
מקבוצת הראל השקעות

אמנויות התיאטרון, התווים והתכנות

האנשים שבונים את האינטרנט. והשבוע: אריה זונשיין, מקים אתר המציג את לחניו למחזות

המסלול המקצועי ממעבדת המחשבים אל היצירה האמנותית הוא כבר כמעט טרנד – ע"ע גארי שנדלינג והסופר ויקראם צ'נדרה, לדוגמה. גם הקריירה של אריה זונשיין, היום מוסיקאי הכותב יצירות לתיאטרון, החלה בחברות מחשבים. זונשיין עבד כמתכנת בכמה חברות שונות, ולדבריו הוא נמצא על הרשת כבר מאז 1986 – בערך שמונה שנים לפני שמישהו בארץ קרא לזה אינטרנט. גם היום, במקביל לכתיבת המוסיקה, הוא ממשיך לתכנת לפרנסתו.

העלייה לרשת היתה, אם כן, צעד טבעי בשביל זונשיין, שהאתר שלו מציג פרופיל של אמן מוסיקאי, ומתפקד בו בזמן כתיק עבודות ומקור לקידום מכירות. ההחלטה לנצל את האינטרנט לצרכים אלה התגבשה יד ביד עם ההצלחה. המוסיקה של זונשיין התקבלה בחום, התגובות היו טובות, והוא החליט שהגיעה השעה לחשיפה רחבה יותר. "הבנתי שאני כנראה מוכשר בתחום המוסיקה", אומר זונשיין, "והחלטתי לדחוף את עצמי קדימה ולמצוא עוד ועוד עבודות הלחנה, אז יצרתי את האתר".

את הבנייה עשה זונשיין בעצמו, תוך שימוש בתוכנות ידידותיות כמו פרונטפייג' באנגלית ומעבד התמלילים וורד בעברית. הוא גם כתב את הטקסטים ועיצב את הגרפיקה והאלמנטים האמנותיים באתר. הרקע שלו בתכנות עזר כמובן, אבל למרבה ההפתעה זונשיין מודה כי זהו האתר הראשון שבנה במו ידיו. "החלק הקשה היה כתיבת המוסיקה", [illegible]

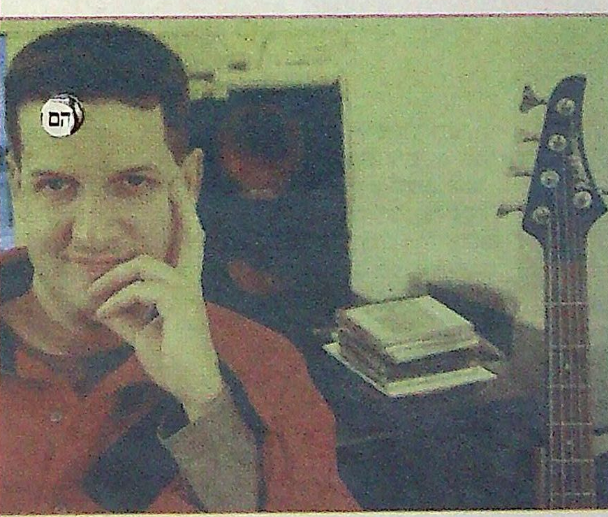

אומר, "זה תהליך מאוד אישי, ולא ידעתי עד כמה אני מוכן לחשוף מעצמי".

המטרה העיקרית של האתר, אומר זונשיין, היא "למשוך אנשי תיאטרון, כדי שיאזינו למוסיקה שלי". לדבריו, הקוראים האידיאליים שלו הם בימאי ומנהלי תיאטראות, שיוכלו להתרשם מהעבודות המוצגות באתר ולהזמין אצלו עבודות נוספות למחזות שהם מעלים. אבל הוא מאמין שגם קוראים אחרים, שאינם מכירים היטב את התיאטרון, יכולים ליהנות מהמוסיקה.

להפתעתו של זונשיין, האתר המאוד אישי שלו זוכה לביקורים של גולשים רבים. "פירסמתי את האתר במנועי חיפוש רבים", הוא אומר, "בכאלה ישראליים וגם במנועים בינלאומיים, וקיבלתי תגובות מחברים שלא שמעתי מהם המון זמן. חבר ותיק שלי שגר בפאריס ואיבדתי אתו את הקשר חידש קשר פתאום. קיבלתי גם הרבה תגובות ממלחינים אחרים בישראל וממלחינים מחו"ל. אחד מהם, מאלסקה, התקשר כדי לספר לי שגם הוא כתב מוסיקה לאותו מחזה שעליו עבדתי לאחרונה. זה היה מרתק לשוחח עם מלחין אחר, ממקום כל כך רחוק, על כתיבת מוסיקה לאותו מחזה, ולהחליף רעיונות".

בימים אלה יש תנופת בנייה באתר של זונשיין. הוא מוסיף לאתר תמונות מהפרויקט האחרון שלו – מארט/סאד המוצג כעת בתל אביב – ועוד קטעי מוסיקה שלו, שאינם קשורים דווקא לתיאטרון. בעתיד הוא מתכוון לפרסם באתר גם תוכנות שהוא כותב, המיועדות לשימוש בתיאטראות.

האתר של אריה זונשיין

http://www.zonshine.com

דפנה לוויינוביץ
daphna@haaretz.co.il

שלום, אתה באתר סקס, בבקשה תחזור לעבודה

מעסיק שרוצה בכך, יכול היום לעקוב באמצעות תוכנות בקרה אחר כל לחיצת עכבר שמבצעים העובדים שלו על מחשבי החברה. היכולת לפקח כמעט מלאה, ויש על מה

גילי סופר

הפרוצדורה מוכרת לכל מי שמחובר: באים בבוקר למשרד, פותחים את המחשב ובודקים מה התחדש – הזמנות מלקוחות, הצעות מחיר או הודעות על כנסים, וגם שומר המסך שחבר הבטיח לשלוח ודרישת שלום מקרוב משפחה שמטייל בקטמנדו. רוב האנשים שתבקשו מהם את הכתובת האלקטרונית שלהם ייתנו כתובת במקום העבודה. והדואל הוא לא השימוש הפרטי היחיד שעושים עובדים במחשבים ובזמן של המעסיק; מצטרפים אליו גלישה לאתרים שאינם קשורים בהכרח לעבודה, שליחת מסרים ב־ICQ, וכמובן הסוליטר (ראו עמ' 2) ומשחקי מחשב אחרים. עד כמה התופעה נרחבת, והאם נכון להגדיר אותה כבעיה שיש לטפל בה?

"התחלנו לרדת מזה", אומר מהנדס במפעל במרכז הארץ. "לא שקודם גלשנו יותר מדי בעבודה, אבל יש שמועות שהאח הגדול מסתכל. אין לי ספק שהם יכולים לדעת לאן אני גולש, עם מי אני מתכתב ועל מה"

הטכנולוגיה על כל פנים קיימת. ארגון שמעוניין בכך, יכול כבר לעקוב אחר כל פעולה שנעשית על מחשביו. קוראים לזה Full Manageability – יכולת ניהול מלאה – וזה אומר בין השאר שמירת עותק של כל דואל יוצא, נכנס או פנימי, חסימת מעבר של דואל עם תכנים מסוימים, רישום מדויק של מי היה באיזה אתר, מתי, לכמה זמן ומה בדיוק הוא עשה שם, מניעת גישה לאתרים על פי קטגוריות שמגדיר המעסיק, תיעוד של כל פתיחת יישום ומשך הזמן שהיה פתוח, ואפילו רישום כל הקלדה על המקלדת או לחיצה על העכבר.

חלק מהמעסיקים בארץ כבר זיהו את סוגיית השימוש הפרטי במחשבים במקום העבודה כבעיה. בחברות אחרות, מדיניות הפיקוח והחסימה מקדימה תרופה למכה. במקרים רבים, כלי הבקרה קיימים ברשותה של חברה כחלק אינטגרלי מפלטפורמת אבטחת המידע. Wall Session של אבירנט מיוקנעם, היום חלק מפלטפורמת אבטחת המידע של C.A., כבר מותקן בארגונים רבים בארץ. חברת התוכנה סימנטק הציגה לאחרונה צמד מוצרים – Mail"Geer ו־I"Geer – שנועדו למניעת שימוש פרטי במחשבי הארגון.

אבל עד כמה האפשרויות האלו באמת מיושמות? קשה לאמוד במדויק, אבל ברור כי המודעות לנושא, גם בקרב חברות ישראליות, גדלה. אחראי מערכות המידע במפעל גדול במרכז הארץ מספר שלא לייחוס, כי המפעל חוסם את עובדיו מלגלוש לאתרי סקס ולאתרי טיולים. "על סמך בדיקות מדגמיות אנחנו יודעים שבערך 1% מהגלישה של עובדים הוא למטרות פרטיות". לדבריו, יש למפעל גם יכולת ציתות לדואל של העובדים.

לפעמים גם לעצם האפשרות הלא ממומשת למעקב, יש השפעה. "התחלנו לרדת מזה", מספר מהנדס באותו מפעל. "לא שקודם גלשנו יותר מדי בעבודה, אבל יש שמועות שהאח הגדול מסתכל. אין לי ספק שהם יכולים לדעת לאן אני גולש, עם מי אני מתכתב ועל מה. לדעתי זו פרנויה, אי־מייל לא עולה לאף אחד כסף, אז אם פקידה שולחת אי–מייל פרטי רבע שעה ביום, מה עושים מזה עניין?".

יש גם מעסיקים שמסכימים עם הגישה הזו. "לא מפריע לי שאנשים שולחים אי־מייל פרטי", אומרת ורדה פולק, מנהלת מערכות מידע בתנובה. "אין לי מושג מה היקף התופעה, אני לא עוקבת אחרי זה". בתנובה יש כ-1500 משתמשי דואל. לדברי פולק הדואל מנוטר מטעמי בטיחות, אבל מעבר לכך אין כל מעקב אחר תוכן ההודעות ואין חסימה של אתרי אינטרנט. פולק מספרת על מקרה שבו נשלח בתנובה דואל פנימי ש"איך לקרוא לזה... לא יאות לשלוח בחברה מכובדת". בתג[illegible] יצאה הודעה לעובדים המסבירה שה[illegible] צלא מקובל, ומאז לא ארע מקרה דומה. בשביל לעלות על הדואל הסורר, אגב, לא נדרש כל מעקב מיוחד. "זה נורא פשוט", אומרת פולק, "גם לי שלחו את המסר. אני לא מקבלת כאלה מסרים יותר. לומ[illegible] כוויטחון גמור שאף אחד לא שולח מסר [illegible]כאלה אף פעם, אני לא יכולה.

עורך הדין חיים רביה: "הנחת היסוד מבחינה חוקית, היא שחומר שנמצא על מחשב המעביד הוא רכוש המעביד, ומוטב שעובדים ידעו את זה"

אנחנו לא יורדים לרמה האישית ולכן לא ניתן לדעת".

למרות האפשרות הטכנית, מעסיקים רבים מחזיקים עדיין בתפישה לפיה לארגון יש אינטרס שהעובדים ישתמשו באינטרנט ובדואל כמה שיותר, אפילו למטרות פרטיות, משום שהכרת הכלים תשמש אותם בסופו של דבר לצורכי עבודה. "כמו שאני למדתי אנגלית מזה שקראתי פנטהאוז", מסביר מנהל מערכות מידע. כך מאמינים למשל בבנק לאומי, שם אומרת ההנהלה כי למרות שביכולתם לעקוב אחר העובדים, הם בוחרים שלא לעשות זאת. גם בנק הפועלים מצויד במערכת בקרה תוך ארגונית, אבל מעדיף ככלל להסתמך על ההנחה שהעובדים אמינים ויגלשו בעיקר לצורכי עבודה. ובכל זאת, מדי פעם דוגם הבנק את האתרים אליהם גלשו עובדים בפרק זמן מסוים, בפרט בשעות "מועדות לפורענות" כמו יום שישי בבוקר. עד כה הצביעו המדגמים על גלישה עניינית על פי רוב.

החגיגה האמיתית מתרחשת באופן מסורתי בחברות היי–טק, שהעובדים בהן בדרך כלל מודעים יותר לאפשרויות ומיומנים בתפעולם. "כשעבדתי בקומברס היינו מעבירים סרטים כחולים חופשי", מעיד עובר לשעבר. אבל גם זה משתנה. בקומברס לא השיבו לפנייתנו בעניין, אבל כלי בקרה פנים ארגוני על כל פנים כבר יש שם. לעומתם בקומפאק מציגים באופן מפורש את מדיניות הבקרה על עובדים: "קומפאק אוסרת על כניסה לאתרים פורנוגרפיים, משחקים, התארגנות פוליטית, שימוש לצורך עסקים פרטיים והעברת מידע מסווג מתוך החברה". האכיפה נעשית בעיקרון על ידי קומפאק העולמית, אבל מורגשת בכל הסניפים. לפעמים, כפי שמספרים עובדים של החברה בישראל, זה אומר טלפון מהאחראי בנוסח "שלום, אתה באתר סקס, בבקשה תחזור לעבוד".

מה, אם בכלל, אומר החוק בנושא? תחושת הבעלות של עובדים רבים על תאי הדואל האישיים, מתברר, מוטעית מבחינת החוק בארץ. "הנחת היסוד היא שחומר שנמצא על מחשב המעביד הוא רכוש המעביד, ומוטב שעובדים ידעו את זה", מסביר עורך הדין חיים רביה. "הזכות לעשות שימוש פרטי באי–מייל או

מחקר שערכה חברת נילסן גילה כי במהלך חודש אחד, בילו עובדי י.ב.מ, AT&T ואפל 350 ימי עבודה מצטברים – כמעט שנה – באתר של פנטהאוס, בעלות של מאות אלפי דולרים

באינטרנט היא כמו בכל דבר פרטי אחר, כגון שיחות טלפון, משלוח פקס או מכתב. הדברים צריכים להיעשות במידה סבירה ובתנאי שיש צורך אמיתי לעשותם".

"מידה סבירה" היא, כמובן, הגדרה בעייתית הנתונה לפרשנות, ושלא כמו בארצות הברית, מערכת המשפט בארץ לא נדרשה עד כה לנושא. חברת המחקר והייעוץ מטאגרופ גיבשה מדיניות מומלצת, הכוללת בין היתר איסור על אחזקה או משלוח של חומר פורנוגרפי, גזעני או סקסיסטי (ובכלל זה בדיחות), כמו גם כל תקשורת שעשויה להיחשב מפלה על רקע דת או גיל. אלו יהיו בסיס לפיטורין. גם ספאמינג וכל דואל שאינו קשור ישירות למהלך העסקים הנורמלי, אסור. שפת התקשורת, על פי המדיניות המומלצת, צריכה להיות שפה עסקית הולמת, ועל המשתמש להיות מודע לכך שמחיקת דואל אינה בהכרח מוחקת אותו מהמערכת. חברות רבות בארץ אימצו מדיניות דומה.

ועדת האינטרנט הממשלתית החליטה לאחרונה שלא לעסוק בנושא השימוש הפרטי ברשת הממשלתית. "נוהל שימוש ברשתות מידע ותקשורת לעובדים במשרדי ממשלה" משנת '97 קובע כי "השימוש ברשתות מידע ותקשורת מיועד למטרות עבודה". בפועל לא מופעלת מערכת בקרה ממוחשבת על עובדי משרדי הממשלה, ונראה שעד כה ההירדכיה הקיימת מספיקה כדי למנוע תופעות חריגות של שימוש פרטי ברשת המחשבים הממשלתית. עובדי משרד החינוך, למשל, עדיין מחוברים לרשת באמצעות ספקי אינטרנט חיצוניים. על פי רוב מדובר בעובדים בכירים שאנשי המנהלה לא

מוצאים טעם לפקח עליהם, על אף שברור לכל כי השימוש שהם עושים בחיבור איננו לצורכי עבודה בלבד.

לארגונים ולמנהלים עם גישה חשדנית לא חסרים תרוצים להתקין אמצעי פיקוח ובקרה במערכות המחשבים שלהם. השימוש הפרטי במשאבי הארגון אכן עשוי להיות מזיק: עומס על הרשת, מקום על השרת, וכמובן הסיכון שבחדירת גורמים עוינים לרשת הארגונית. ביטחוניסטים, ובכלל זה אנשי אבטחת מערכות מידע, נוהגים לחלק את העולם לטובים ורעים, והרשת מלאה ברעים. נוסף על כך, העיסוקים הפרטיים ברשת נעשים על חשבון זמנו של המעביד, כלומר על חשבון הכסף שלו. מחקר שערכה חברת נילסן גילה כי במהלך חודש אחד, בילו עובדי י.ב.מ, AT&T ואפל 350 ימי עבודה מצטברים – כמעט שנה – באתר של פנטהאוס, בעלות של מאות אלפי דולרים.

בארה"ב נראה שהגישה הפחות ליברלית תופסת תאוצה. על פי חברת המחקר האמריקאית Data Corp International, בשנה הבאה צפויות כ-80% מהחברות הגדולות להשתמש בתוכנות השגחה על עובדיהן בכדי לאכוף את "מדיניות השימוש הסביר" (AUP) של החברה. סקר שערכה לאחרונה וולט.קום מצא כי הרוב המכריע של עובדים שולחים כמה הודעות פרטיות בודדות ביום, כ-5% מהעובדים שולחים מעל עשרה מכתבים פרטיים ביום, ורק כשישית מהעובדים לא שולחים דואל פרטי ממקום העבודה. לדעת רוב המעסיקים שהשתתפו בסקר, סביר שעובדים ישלחו עד חמישה מכתבים ביום. 14% מהמעסיקים שנסקרו סברו שעובדים כלל אינם צריכים לשלוח דואל פרטי ממקום העבודה. לגבי גלישה

מעסיקים רבים מאמינים שלארגון יש אינטרס שהעובדים ישתמשו באינטרנט כמה שיותר, גם למטרות פרטיות, משום שהכרת הכלים תשמש אותם בסופו של דבר לצורכי עבודה. "כמו שאני למדתי אנגלית מזה שקראתי פנטהאוז", מסביר מנהל מערכות מידע

באינטרנט מעלה הסקר כי 69% מהעובדים גולשים לאתרים שאינם קשורים בעבודה כמה פעמים ביום ויותר. 40% מהמעסיקים חשבו שסביר לגלוש מעל 15 דקות ביום למטרות פרטיות.

בשנתיים האחרונות, חל בארצות הברית גידול במספר המקרים בהם עבירה על מדיניות החברה הביאה לפיטורי עובדים. פיקוד הצי האמריקאי, למשל, העמיד לאחרונה לדין 500 עובדי מחסנים ששלחו באמצעות מחשבים ממשלתיים דואל בעל אופי מיני; חברת זירוקס פיטרה 40 מעובדיה שבילו שעות רבות באינטרנט להנאתם; הניו יורק טיימס פיטר 23 מעובדיו בעקבות דואל פנימי "בלתי הולם" ששלחו; מנהל בחברת פאקרד-בל פוטר מפני שגלש לאתרי סקס בשעות העבודה.

מערכת המשפט האמריקאית מגבה את הארגונים הללו. כבר ביולי '93 פסק שם בית המשפט כי ליצרנית הרכב ניסן הייתה הזכות לבחון את הדואל של עובדיה וזכות לפטר עובדים ששלחו דואל פרטי בעל אופי מיני.

תמונת המצב המבולבלת כיום מתאפיינת בעיקר בפער שבין טכנולוגיות העתיד לתפישות ארגוניות מן העבר. עד היום שבו יהיה דואל לכל פועל, סביר להניח שיתרחשו שינויים רבים בתפישות הניהול ובמבנים הארגוניים הנהוגים כיום – לאו דווקא בכיוון האורווליאני. איזי בורוביץ', מנכ"ל ארקיע ופרופסור למחשבים, מאמין שיכולת השליטה המוחלטת עשויה גם להביא להכרה שצריך לתת לעובדים מרחב. בורוביץ' מאמין שבקרה קיצונית של עובדי ארגון היא טעות ניהולית. את המשאבים, הוא אומר, צריך להפנות לכך שהעובד יהיה מרוצה במקום העבודה. בארקיע נוקטים אמנם בצעדים מגבילים מסוימים – המערכת חסומה להעברה של קבצים מעל חמישה מגה בייט כדי למנוע צפיפות יתר על השרת – אבל ככלל בורוביץ' מאמין שהעיסוק בפיתוח כלי בקרה מוגזם. הוא גם שותף לדעה כי מי שמעלה לסדר היום את נושא השימוש הפרטי ומסווג אותו כבעיה, הם בראש ובראשונה יצרני הכלים, "כחלק מתפישת שיווק נפוצה של הפחדה".

גם מנכ"ל מטאגרופ, ג'ימי שוורצקופף, רואה את הבהלה סביב התופעה כשלב חולף. "לפני עשרים שנה העמידו אותי למשפט צבאי כי תפסו אותי מדבר בטלפון עם אישתי", הוא אומר, "בעוד כמה שנים העניין שעושים מהשימוש הפרטי באינטרנט במקומות עבודה ייראה לנו בדיוק כך. אי אפשר לעצור את זה וגם לא צריך. התהליך הוא כזה, שבהתחלה ישנה התלהבות והעובדים גולשים המון ואחר כך זה שוכך". המנהלים איתם נפגש שוורצקופף מתרגזים בהתחלה כאשר הם תופשים עובדים יושבים בצ'ט עם הילד ועוזרים לו להכין את שיעורי הבית און-ליין. אחר כך, לדבריו, הם נרגעים כאשר הם מבינים שזה בעצם כמו לדבר בטלפון עם המטפלת.

הבוץ עף כמו שצריך

בזכות הקפדה מטורפת על פרטים, Rally Championship הוא כמעט הדבר האמיתי

לאחר ש-Driver ו-Midtown Madness טרפו את הקלפים של משחקי הנהיגה הממוחשבים בחצי השנה האחרונה, והתבלטו מעל כל המתחרים בכך שעשו שימוש במפות של ערים במקום במסלולים שאי אפשר לסטות מהם ימינה או שמאלה, היה נדמה שכבר אי אפשר לחזור אל קונספט המסלול הקבוע מבלי להיראות מיושן.

אבל, מה לעשות שלא כל מרוץ מכוניות מתנהל בתוך עיר ממופה למשעי. מרוצי ראלי למשל, מתנהלים לאורך כבישים צדדיים ודרכי עפר שאין לסטות מהן יותר מכמה מטרים לכל צד אם מעוניינים להישאר על ארבעת הגלגלים. אז מה כבר אפשר לחדש במשחקים מסוג זה? מתברר שאפשר.

חברת Actualize, שפיתחה את Rally Championship, החליטה שבמקום לפרוץ את גבולות הז'אנר, היא תנסה לשפר אותו ולהוציא ממנו את המקסימום האפשרי. פשוט, לא יומרני, אבל עובד היטב. מה שמייחד את משחק מרוצי הראלי של החברה ממתחריו על אותה משבצת, הוא הריאליזם הבלתי מתפשר של המנוע הפיסיקלי שבו הוא עושה שימוש, וההקפדה על גרפיקה מעולה ועל תמיכה יוצאת מן הכלל בהגאי Force Feedback למיניהם. כשנוהגים מכונית רבת עוצמה (ויש הרבה כאלו ב-Rally Chanmpoionship), על גבי דרכי עפר לא כבושות, הנהג חייב להרגיש כל קפל קרקע וכל בליטה על מנת לשלוט בהתנהגות המכונית במהירויות מסחררות.

כל משחקי הראלי בהם שיחקתי עד היום לא הצליחו אף פעם לתרגם את תחושת השטח לתוך המחשב. המכוניות היו עוברות דרך הבליטות בכביש מבלי לקפץ מעליהן, הבוץ שניתז מהצמיגים לא עף בזוויות הנכונות, וכשהמכונית החליקה בשלולית, זה לא השפיע במאום על האחיזה של הצמיגים בכביש. זה אולי נשמע קטנוני, אבל אני טוען שהפרטים הקטנים הם אלו שעושים את המשחק – או קוברים אותו. אחרי הכל, אנחנו לא רוצים לשחק בלהיות נהגי ראלי, אנחנו רוצים להרגיש קרובים ככל האפשר אל הדבר האמיתי.

כל הבעיות הללו באות לפתרונן המלא ב-Rally Championship. המכוניות מחליקות במהירויות מטורפות בסיבובים, כשהבזקי הפלאשים של צלמים בצדי המסלול משתקפים בצורה מושלמת מחלונותיהן; המעבר מכבישים לדרכי עפר משפיע על ההיגוי ומעביר להגאים רוטטים תחושות שונות לחלוטין; אפשר לראות את הנזק שנגרם למכונית לאחר כל התעללות ברוטאלית מרי מצדכם, ואותם נזקים גם משפיעים בצורה ישירה על הביצועים. השליטה במכונית, גם אם משתמשים במקשי המקלדת, מעולה.

כמו בכל משחק נהיגה, גם כאן אפשר לשנות את זוויות המצלמה תוך כדי משחק, לראות בהילוך חוזר את המרוץ שזה עתה סיימתם, וכמובן להתחרות באמצעות המודם נגד שחקנים אחרים ברחבי העולם. מצבי המשחק גם הם סטנדרטיים ומוכרים: מרוץ דרך נקודות ציון, מרוץ נגד הזמן ומרוץ נגד מתחרים וירטואליים שהמחשב מצניח למסלול.

לסיכום: לא משחק פורץ דרך, אבל בהחלט משחק שלוקח את עצמו ברצינות ומצליח לספק חווייה ריאליסטית ומהנה במיוחד. מומלץ בחום לחובבי הנהיגה למיניהם.

דרישות חומרה מינימליות: פנטיום 266, 64 מגה ב"ים ראם, 20 מגה ב"ים פנויים על הדיסק הקשיח, כרטיס האצה גרפית של 8 מגה ב"ים לפחות. יבוא והפצה: "הד ארצי מולטימדיה", מחיר: 199–219 שקלים

http://www.rally99.com

שחר סמוחה
shahar_s@haaretz.co.il

עדיעת הגולשים

אתר הקפטן: http://www.haaretz.co.il/captain

תקליטונים ישראלים • צלילה חופשית • זבל • מתכונים • הארווי קייטל

בישול

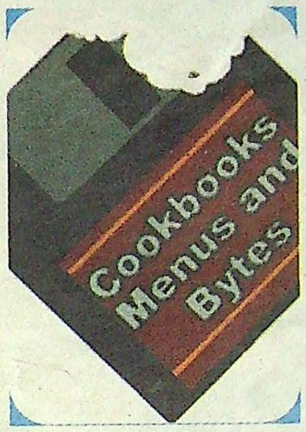

אם כבר ללמוד לבשל, אז איפה אם לא בקורס של כוהנת המטבח הגדולה מאנגליה – דילייה סמית. באתר של סמית אפשר לנבור באינדקס מתכונים, לשלוח מתכונים לחברים בדואל, להצטרף לצ'ט עם שפים, לפתור חידון בישול ולסקור את ההיסטוריה של הטבחית שלא שינתה תסרוקת מאז שנות השישים המוקדמות

http://www.rtguide.beeb.com/delia

שאלו את השף, והוא ישתדל לענות. אתר חביב שבו אפשר גם לעיין בתשובות לשאלותיהם של אחרים ולשחק משחקים הקשורים לאוכל. המתכונים באתר מתעדכנים תכופות

http://www.askachef.com

לבשלני הגורמה מהסוג הפחות מסודר ונקי יש את messy gourmet

http://www.messygourmet.com

הפורום האלקטרוני של הבשלנים המקצועיים – אגודה החוצה גבולות וטעמים

http://www.geocities.com/TheTropics/3348

ספרי בישול ממוחשבים, בפורמטים דיגיטליים בלבד

http://www.cookbooksmenusandbytes.com

פסטו הישראלי והמשובח, מציע מתכונים, ביקורת מסעדות וספרי בישול, ועונה על שאלות הגולשים

http://www.pesto.co.il

פלפל, שום ושמן זית מציגה באתרה מתכונים מהתוכנית

http://www.netking.com/pilpel

על צ'טים ואירועי רשת הקשורים לבישול אפשר ללמוד ב-

http://events.yahoo.com/Net_Events/Society_and_Culture/Food_and_Drink/Cooking

אתרים חדשים

עצות לסטארטאפיסטים מתחילים

http://www.almliam.com

הקמפיין להצלת מפרץ אילת

http://www.dafni.com/gulfsave

צמחי רפואה ודברים אחרים שיעשו לכם טוב, מקיבוץ יד מרדכי

http://www.bioherbs.com

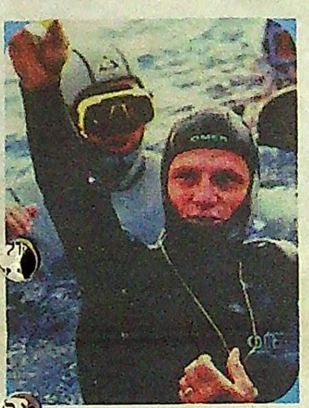

צלילה חופשית בחופי ישראל, אתר חינני במיוחד

http://www.geocities.com/simbalul

חנות טבעונית ישראלית ברשת

http://www.delight.co.il

האתר של תקליטני ישראל

http://www.eti.co.il

יופי – מגזין ישראלי לנשים

http://www.yofi.co.il

אתר התיירות הישראל נט־טרוול מתחיל להפעיל מכירות פומביות ומכרזים

http://www.neTtravel.co.il

אתר השבוע

התיעודי

סוציולוגים של האינטרנט וסתם אנשים שהרשת היא ביתם, ייהנו במיוחד מביקור באתר Netscrap. זו מעין חצר גרוטאות (אם כי מעוצבת למשעי), שבה נערמים מיני קטעים, הודעות של גולשים, דיונים שלא מובילים להרבה מקומות ולינקים. הארכיון מקוטלג לפי נושאים ויש לו חפשן אוטומטי כך שאפשר לבחור אם לשוטט בין אמירות על מיקרוסופט, אגרות עירוניות או ציטטות של פוליטיקאים, למשל. באתר יש קולות רקע ובאופן כללי אווירה שמחה

http://www.netscrap.com/netscrap.cfm

המודאג

על פי יוצרי "זבל", ערימות הזבל שמייצרת עיר ממוצעת בארה"ב גדולות יותר בממדיהן מהפירמדיות במצרים, ולכן ראויות להיכלל ברשימת שבעת פלאי תבל. מה לעשות כדי לצמצם את כמויות הזבל שאנחנו מייצרים, איך לא לזהם את מאגרי המים ואת האדמה, מה לעשות עם פסולת מסוכנת ואיזה עתיד צפוי לבני תרבות האשפה בעוד עשורים בודדים. העריכה טובה, הגרפיקה יפה והמידע כולל קישורים ועצות מעשיות

http://www.learner.org/exhibits/garbage

מילון

Installfest או בעברית, מסיבת התקנה. אירוע שבו מתכנסים משתמשי מחשב במטרה לסייע זה לזה להתקין תוכנות. הרעיון נולד בקרב משתמשי מערכת ההפעלה האלטרנטיווית לינוקס. אירועים מרכזיים מסוג זה מתקיימים גם בארץ, במקומות כמו הטכניון בחיפה, מעונות סטודנטים, ובכל מקום שבו נלמדים מדעי המחשב

Sneakernet השם שהעניקו אנשי היי־טק קולים במיוחד בקליפורניה, להובלת מידע ממקום למקום באופן ידני, על גבי דיסקט. התהליך מצריך שימוש בצעדי אדם, בדרך כלל על גבי סניקרס

המצב

1. במשטרת האופנה של מיקרוסופט

http://entertainment.msn.com/celebs/eonline_r/1218_fashion.asp

פראן דרשר היא רק אחת הסלבריטאיות הזוכות השבוע לטיפול מרושע

2. בסקר השר המועדף של האינדקס הישראלי גוגו

http://www.gogo.co.il/cgi-bin/review.html

צועד בראש בייגה שוחט ואחריו, לפי הסדר: בן־עמי, ברק, מרדכי, ביילין וליפקין־שחק

יומן

רביעי 19.1

01:00 צ'ט עם הארווי קייטל

http://www.bigstar.com

04:00 צ'ט עם ברוס קוליק, לשעבר מלהקת קיס

http://www.rockonline.com

04:00 שיחה עם ויקטור ניומן (השחקן אריק ברידן) מ"צעירים חסרי מנוח"

http://www.soapcity.com

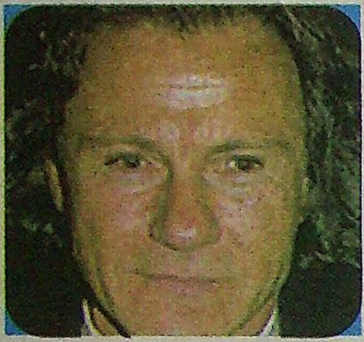

חמישי 20.1

02:00 צ'ט עם הסופר קארל האיסן

http://www.barnesandnoble.com

04:00 צ'ט עם להקת ההיפ־הופ גודי מוב

http://chat.yahoo.com/c/events/calendar.html

שישי 21.1

02:00 צ'ט עם מחבר הדיאטות המהולל ד"ר רוברט אטקינס

http://www.barnesandnoble.com

04:00 צ'ט עם הגיטריסט הצעיר קני וויין שפארד

http://guitar.com

שבת 22.1

טרם נקבעה שעה הופעה חיה של פיטר הימלמן

http://rollingstone.tunes.com/sections/performance/text/default.asp?afl

04:00 הופעה של הקאונטינג קרוז (בשידור חוזר)

http://www.hob.com/live

שני 24.1

04:00 הופעה חיה של להקת אינקוגניטו

http://www.liveconcerts.com

המצעד

ששת התוכנות המומלצות על פי מנוע החיפוש העברי תפוז

http://www.tapuz.co.il/software

- אקספלורר 5
- נטסקייפ קומיוניקייטור 4.7
- Winamp
- Winzip 7
- ICQ
- Norton Anti Virus2000

בהכנת המדור השתתפו עידו דב ודפנה לוריינוביץ

תראו מה שהעבירו

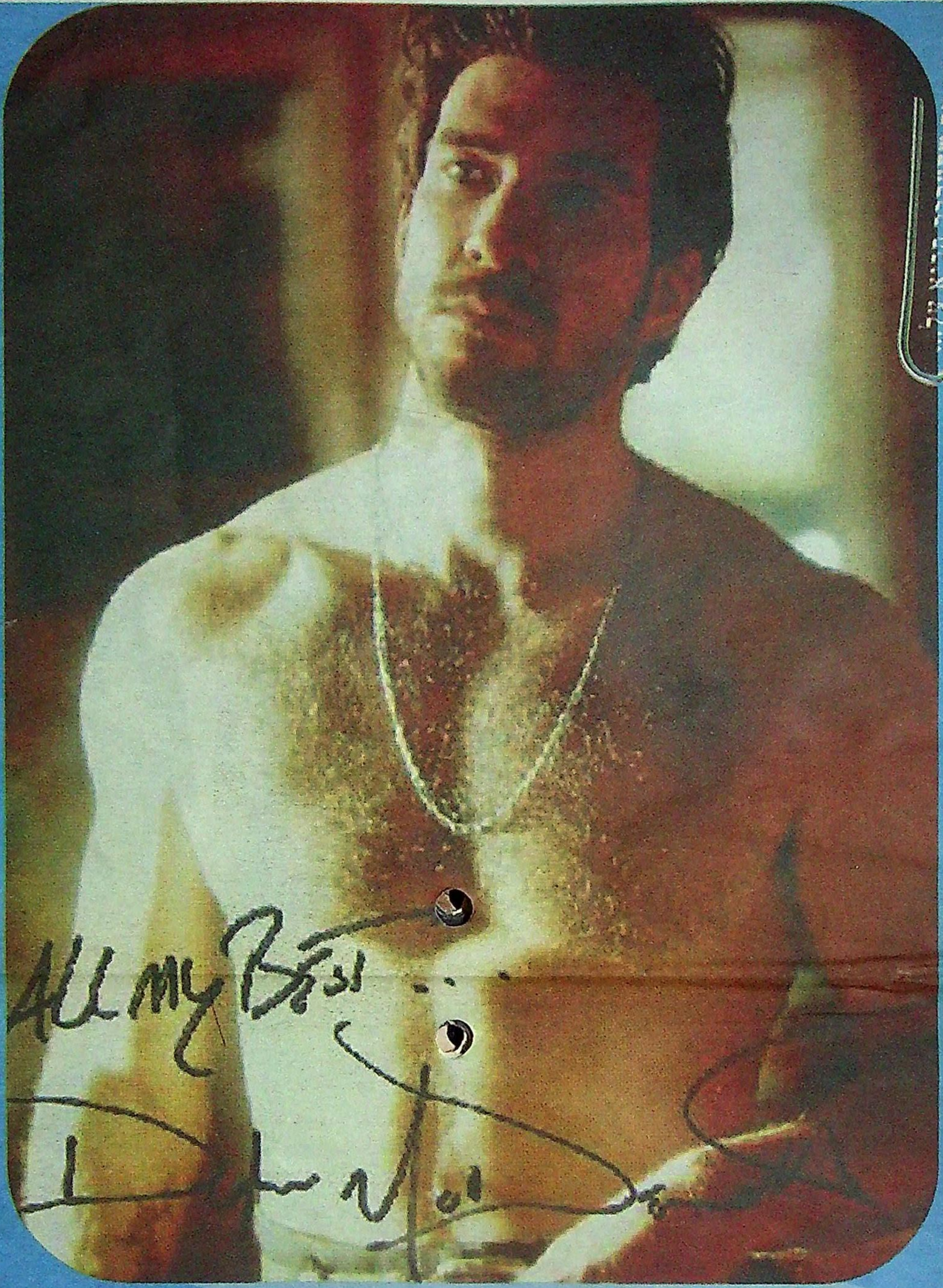

- http://www.capecod.net/~ehahn/dmcdermott/dylan.html
- http://www.angelfire.com/md/dylanmcdermott/index.html
- http://www.geocities.com/TelevisionCity/Studio/9524
- http://www.gurlpages.com/celebs/cm_angel/dylanpics.html
- http://sqx.simplenet.com/thepractice/images/bobby

דילן מקדרמוט

השחקן האמריקאי דילן מקדרמוט – בובי דונל מהסדרה "הפרקליטים" – נולד ב-26 באוקטובר 1962, בקונטיקט, ארה"ב. כשהיה בן חמש נפטרה אמו, ומקדרמוט הועבר לחזקת סבתו. בגיל 17 עזב את העיירה שבה גדל ועבר להתגורר עם אביו הביולוגי – שבינתיים נישא שוב והקים משפחה חדשה – באחד הפרוורים האמידים של ניו יורק. אמו החורגת של מקדרמוט, המחזאית איב אנסלר, היא שחשפה אותו לעולם המשחק. בשנת 77' ליהקה אותו לראשונה להפקת תיאטרון שכתבה בעצמה. כשסיים את לימודיו התיכוניים, נרשם מקדרמוט ללימודי משחק באוניברסיטה, ומיד עם סיום הלימודים החל להופיע בהפקות תיאטרון.

בשנת 1985 כיכב בברודווי במחזה של ניל סיימון "Biloxi Blues", אבל היה עדיין שחקן אלמוני. סוכן שחקנים שהבחין בו עזר לו לקבל תפקיד בסרטו של ג'ון אירווין שיצא בשנת 1987, "Humburger Hill". הסרט זכה לביקורות נלהבות ופתח לפני מקדרמוט דלתות רבות בתעשייה. אבל מקדרמוט לא היטיב לבחור את סרטיו, ולאורך כל שנות השמונים כיכב בסרטים שנכשלו מסחרית.

בתחילת שנות התשעים נפוצו שמועות שמקדרמוט מנהל רומן עם השחקנית ג'וליה רוברטס, אותה הכיר על סט צילומי סרטם המשותף "מגנוליות מפלדה". בשלב מסוים השניים אף התארסו, אבל הקשר הסתיים, כאשר רוברטס זנחה את מקדרמוט לטובת השחקן קיפר סאטרלנד (אותו הכירה במהלך צילומי הסרט "קו הדממה"). רוברטס ביססה את מעמדה ככוכבת־על, ואילו הקריירה של מקדרמוט דישדשה – במשך כמה שנים הוא מצא עבודה רק בסרטי אימה כושלים. בשביל התקשורת, הוא המשיך להיות "האיש שנזנח על ידי ג'וליה רוברטס".

רק ב-1995, כשהתחתן עם אהובתו, שחקנית התאטרון שיבה אפשר, הוכיח מקדרמוט לעולם שיש חיים אחרי רוברטס. שנתיים קודם לכן, ב-1993, חלה תפנית משמעותית גם בקריירה של מקדרמוט, כשלוהק לתפקיד משני בסרטו של קלינט איסטווד "קו האש". אף שחשיבות התפקיד שגילם היתה מזערית, מבקרים רבים טענו שמקדרמוט הצליח להעפיל על יתר השחקנים. אחרי "קו האש", הוא כיכב בכמה הפקות קולנועיות בולטות לצד הולי האנטר, ג'ודי פוסטר, נב קמבל ומתיו פרי, ואף ביים מחזה בתיאטרון.

בסופו של דבר היתה זו דווקא סדרת טלוויזיה שהפכה את מקדרמוט לכוכב של ממש. לתפקיד של בובי דונל בסדרה "הפרקליטים" (יום ו' בשעה 23:00, ערוץ 2) הוא נבחר בשנת 1997. שנה אחר כך הכתיר אותו המגזין האמריקאי "פיפל" כאחד מחמישים הגברים היפים ביותר בעולם.

כשמדובר באבטחת מידע...

IN CODE* WE e-TRUST

*** הקוד בידינו**

CA הינה מהחברות הבודדות בעולם, המחזיקות בקוד מערכות ההפעלה המתקדמות ביותר. קוד זה מאפשר לנו לפתח עבור עולם התוכנה את הפתרונות החכמים והמקיפים ביותר, ולהעניק לאנשי הפיתוח שלנו מגוון רחב של אתגרים מורכבים ומסעירים.

Computer Associates, חברת התוכנה השניה בגודלה בעולם, הינה החברה המובילה בניהול תשתיות מיחשוב, תקשורת ומידע באמצעות **Unicenter TNG**. החברה, שגילתה את הפוטנציאל הטמון בעולם המוחות הישראלי, גייסה לשורותיה את מיטב אנשי התוכנה בארץ והקימה כאן את מרכז הפיתוח הגדול ביותר שלה מחוץ לארה״ב. מרכז זה אחראי לפיתוח ועיצוב תוכנת ה-**e TRUST**: הפתרון המתקדם בעולם לאבטחת מידע כלל ארגוני. אם אתה מקצוען בתחומך ומעוניין להצטרף לנבחרת מבריקה, שבזכותה עולם התוכנה הרבה יותר בטוח -

הצטרף ל-CA וגם העתיד שלך יהיה בטוח.

לחטיבת פיתוח אבטחת תוכנה

601
תכניתן/ית MFC
- נסיון ב- MFC
- נסיון ב- NT INTERNALS
- שליטה ב- COM
- היכרות עם תחום אבטחת מידע - יתרון
- ידע ב- JAVA - יתרון

602
תכניתן/ית NT
- היכרות מעמיקה עם מערכת ההפעלה
- היכרות עם תחום אבטחת מידע
- היכרות עם מספר רב של פלטפורמות
- ידע ב- Java - יתרון

603
תכניתן/ית UNIX
- היכרות מעמיקה עם מערכת ההפעלה
- היכרות עם תחום אבטחת מידע
- היכרות עם מספר רב של פלטפורמות Unix (Solaris, Aix, Hpvx, Irix, Digital ועוד)

604
תכניתן/ית KERNEL UNIX
- היכרות מעמיקה עם KERNEL UNIX
- נסיון ב- DEVICE DRIVERS
- היכרות עם תחום אבטחת מידע
- נסיון ב- ASSEMBLER יתרון

605
תכניתן/ית DATA BASES
- נסיון בפיתוח ב- ORACLE
- נסיון ב- SQL SERVER
- נסיון ב- DATA BASE PERFORMANCE TUNING
- היכרות עם תחום אבטחת מידע - יתרון

לכל המשרות נדרשים: נסיון מעשי של שנתיים לפחות, שליטה מלאה ב-C/C++, יכולת לימוד עצמי.

606
מנהל/ת QA
- נסיון של 4 שנים לפחות בבדיקות תוכנה
- נסיון כראש צוות בדיקות
- היכרות עם מערכות ההפעלה NT ו/או UNIX
- היכרות עם נוהלי QA
- יכולת טכנית גבוהה
- תואר אקדמי - יתרון
- אנגלית ברמה גבוהה

607
Technical Product Specialist
- רקע בתכנות ו/או System Administration
- יכולת הצגת נושא
- אנגלית ברמה גבוהה
- נסיון בהדרכה - יתרון
- נסיון במתן תמיכה טכנית - יתרון
- התפקיד כרוך בנסיעות לחו״ל

608
System Administrator
- נסיון ביישום פרוייקטים מורכבים (SMS, הפצת תוכנה, שליטה ובקרה)
- 3 שנות נסיון ברשתות/מערכות הפעלה
- תקשורת בינאישית טובה ויכולת לימוד עצמי
- רצוי נסיון בסביבת UNIX

לחטיבת השיווק והמכירות

609
מנהלי/ות פרוייקטים בכירים
- נסיון של 8 שנים לפחות בניהול פרוייקטים
- נסיון מוכח בתחום תשתיות בסביבת NT, UNIX, VMS
- היכרות עם מערכות שליטה ובקרה - יתרון

610
מנהל/ת מכירות
- הבנה בתחום מערכות המידע
- קשר טוב עם לקוחות
- 3 שנות נסיון לפחות.

611
איש/ת תמיכה טכנית לסביבת PC
- נסיון של 3 שנים בסביבת WINDOWS
- ידע מוכח בסביבת NT, יתרון לידע ב- NOVELL
- יתרון לטכנאי PC (חומרה)
- יכולת טובה בנושאי רשת
- יתרון להבנה בנושאי מרכזיות טלפון
- יכולת הצגת נושא והדרכה
- יכולת ניסוח בכתב ובע״פ
- נכונות לעבודה בשעות חריגות

מהנדסי/ות מערכות

612
לתחום מסדי נתונים וכלי פיתוח
- שנתיים נסיון מוכח בפיתוח מערכות מידע בסביבה חלונאית
- 3 שנות נסיון בניתוח מערכות
- ידע ב- VB, JAVA, HTML
- ידע במסדי נתונים טבלאים
- יכולת ביטוי רהוטה
- יכולת לעבודה עצמאית
- רקע במסדי נתונים מונחי אובייקטים - יתרון
- ידע בתוכנות גרפיות - יתרון

613
לנושאי תקשורת
- נסיון של 5 שנים לפחות בתחום
- מומחיות ב- TCP/IP, ופרוטוקולים נוספים (כגון FRAME RELAY, ATM)
- מומחיות בציוד תקשורת (מתגים ונתבים)
- מומחיות בתוכנות שליטה ובקרה (CISCO, NORTEL ועוד)
- הבנה מעמיקה בנושאי INTERNET, WAN, LAN
- התמחות במערכות הפעלה NT, UNIX
- יכולת כתיבה ב- C, PERL

614
לסביבת UNIX
- נסיון רלוונטי של 5 שנים לפחות
- התמחות במערכת הפעלה UNIX
- הבנה טובה של נושאי NETWORKING
- יכולת כתיבה ב- C, PERL

לכל המשרות נדרשים: יכולת הצגת נושא והדרכה, יכולת ניסוח בכתב ובע״פ, ראייה מערכתית, עבודה מוכחת מול ארגונים גדולים ונסיון בפרוייקטים.

COMPUTER® ASSOCIATES
Software superior by design

WWW.CAI.COM

קורות חיים בצרוף מס׳ המשרה יש להפנות לפקס: 03-6450076 email: jobs_TelAviv@cai.com